

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 86

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 57
21 martie 2014

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 282/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind instituirea celui de al treilea program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății (2014-2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1350/2007/CE ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 283/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind o serie de orientări pentru rețelele transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații și de abrogare a Deciziei nr. 1336/97/CE ⁽¹⁾ 14**

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 284/2014 al Consiliului din 21 martie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei 27**

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DECIZII

- ★ Decizia de punere în aplicare a Consiliului 2014/151/PESC din 21 martie 2014 privind punerea în aplicare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei 30

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 282/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 martie 2014

**privind instituirea celui de al treilea program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății (2014-2020)
și de abrogare a Deciziei nr. 1350/2007/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 168 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social Euro-
pean ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), la definirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și acțiunilor Uniunii trebuie să se asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane. Uniunea trebuie să completeze și să sprijine politicile naționale în domeniul sănătății, să încurajeze cooperarea între statele membre și să promoveze coordonarea între programele acestora, respectând pe deplin responsabilitățile statelor membre în ceea ce privește definirea politicilor lor în domeniul sănătății, precum și organizarea și prestarea de servicii de sănătate și de asistență medicală.

- (2) Se impune continuarea eforturilor în vederea îndeplinirii cerințelor stabilite la articolul 168 din TFUE. Promovarea unei stări bune de sănătate la nivelul Uniunii este de asemenea o parte integrantă din „Europa 2020: O strategie pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” („Strategia Europa 2020”). Menținerea unei populații sănătoase și active mai mult timp și capacitatea acesteia în vederea unui rol activ în gestionarea sănătății sale vor avea efecte pozitive generale asupra sănătății, inclusiv reducerea inegalităților în materie de sănătate, precum și un impact pozitiv asupra calității vieții, a productivității și a competitivității, reducând, în același timp, presiunile asupra bugetelor naționale. Sprijinirea și recunoașterea inovării cu impact în domeniul sănătății contribuie la abordarea cu succes a provocării reprezentate de sustenabilitate în sectorul sănătății în contextul schimbărilor demografice, iar acțiunile în vederea reducerii inegalităților în domeniul sănătății sunt importante pentru realizarea obiectivului o „creștere economică favorabilă incluziunii”. Este așadar oportun în contextul menționat să se instituie cel de al treilea program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății 2014 - 2020 (denumit în continuare „programul”).

- (3) Conform definiției Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), „Sănătatea este o stare de bunăstare totală fizică, mentală și socială și nu constă numai din absența bolii sau infirmității.” Pentru a îmbunătăți sănătatea populației Uniunii și pentru a reduce inegalitățile în materie de sănătate, este esențial să nu se pună accent exclusiv pe sănătatea fizică. Potrivit OMS, problemele de sănătate mentală sunt responsabile pentru aproape 40 % din anii trăiți într-o stare de sănătate precară. Problemele de sănătate mentală sunt, de asemenea, variate și de lungă durată și constituie o sursă de discriminare și contribuie în mod semnificativ la inegalitatea în domeniul sănătății în Uniune. În plus, criza economică afectează factorii care determină sănătatea mentală, deoarece factorii de protecție sunt diminuați, iar factorii de risc sunt sporiți.

⁽¹⁾ JO C 143, 22.5.2012, p. 102.⁽²⁾ JO C 225, 27.7.2012, p. 223.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 martie 2014.

- (4) Programele anterioare de acțiune comunitară în domeniul sănătății publice (2003 - 2008) și în domeniul sănătății

(2008 - 2013), adoptate prin Deciziile nr. 1786/2002/CE ⁽¹⁾ și, respectiv, nr. 1350/2007/CE ⁽²⁾ ale Parlamentului European și Consiliului („programele anterioare din domeniul sănătății”), au fost evaluate favorabil deoarece rezultă într-o serie de evoluții și îmbunătățiri importante. Noul program ar trebui să se bazeze pe realizările programelor anterioare din domeniul sănătății. Acesta ar trebui, de asemenea, să țină cont de recomandările auditurilor externe și ale evaluărilor efectuate, în special de recomandările Curții de Conturi din raportul său special nr. 2/2009, în conformitate cu care pentru perioada de după 2013, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să reanalizeze domeniul de aplicare pentru activitățile din domeniul sănătății publice ale Uniunii și abordarea finanțării din partea Uniunii în domeniul menționat. Aceasta ar trebui să se realizeze având în vedere mijloacele bugetare disponibile și existența altor mecanisme de cooperare ca mijloc de a facilita colaborarea și schimbul de informații între părțile interesate de pe întreg teritoriul Europei.

- (5) În conformitate cu obiectivele Strategiei Europa 2020, programul ar trebui să se concentreze pe o serie de obiective și acțiuni bine definite, cu valoare adăugată clară și dovedită pentru Uniune, și să concentreze sprijinul pe un număr mai mic de activități în domeniile prioritare. Accentul ar trebui pus în conformitate cu principiul subsidiarității pe domeniile în care există probleme clare transfrontaliere sau legate de piața internă sau din care pot rezulta avantaje și o eficiență sporită semnificative în urma colaborării la nivelul Uniunii.
- (6) Programul ar trebui să constituie un mijloc de promovare a acțiunilor în domenii în care există o valoare adăugată pentru Uniune, care poate fi demonstrată pe baza următoarelor aspecte: schimbul de bune practici între statele membre; sprijinirea rețelelor pentru schimbul de cunoștințe sau învățarea reciprocă; abordarea amenințărilor transfrontaliere pentru a reduce riscurile și a atenua consecințele acestora; abordarea anumitor aspecte privind piața internă în care Uniunea dispune de legitimitate considerabilă pentru a asigura soluții de înaltă calitate pentru toate statele membre; deblocarea potențialului de inovare în domeniul sănătății; acțiuni care ar putea duce la un sistem de evaluare comparativă pentru a permite luarea în cunoștință de cauză a unor decizii la nivelul Uniunii; ameliorarea eficienței prin evitarea risipei de resurse datorită redundanței și prin optimizarea utilizării resurselor financiare.
- (7) Punerea în aplicare a programului ar trebui să fie de o așa natură încât să se respecte responsabilitățile statelor membre în ceea ce privește definirea politicilor lor în domeniul sănătății și organizarea și prestarea serviciilor de sănătate și de asistență medicală.
- (8) Raportul din 2009 cu privire la sănătatea europeană al OMS identifică domeniul de aplicare pentru creșterea

investițiilor în domeniul sănătății publice și în sistemele de sănătate. În acest sens, statele membre sunt încurajate să identifice ameliorarea stării de sănătate drept o prioritate a programelor lor naționale și să beneficieze de o mai bună conștientizare cu privire la posibilitățile de finanțare din partea Uniunii în domeniul sănătății. Prin urmare, programul ar trebui să faciliteze integrarea rezultatelor acestuia în politicile naționale în domeniul sănătății.

- (9) Inovarea în domeniul sănătății ar trebui înțeleasă ca o strategie în domeniul sănătății publice, care nu se limitează la progresele tehnologice în ceea ce privește produsele și serviciile. Promovarea inovării în domeniul intervențiilor în materie de sănătate publică, al strategiilor de prevenire, al gestionării sistemelor de sănătate și al organizării și furnizării de servicii de sănătate și de asistență medicală, inclusiv al intervențiilor destinate promovării sănătății și prevenirii bolilor, are potențialul de a îmbunătăți rezultatele în domeniul sănătății publice, de a spori calitatea asistenței acordate pacienților, de a răspunde la nevoile nesatisfăcute, precum și, totodată, de a favoriza competitivitatea părților interesate și de a îmbunătăți eficiența din punctul de vedere al costurilor și sustenabilitatea serviciilor de sănătate și de asistență medicală. Prin urmare, programul ar trebui să faciliteze adoptarea voluntară a inovării în domeniul sănătății, ținând seama de valorile și principiile comune ale sistemelor de sănătate din Uniunea Europeană, astfel cum au fost enunțate în concluziile Consiliului din 2 iunie 2006 ⁽³⁾.
- (10) Programul ar trebui, în special în contextul crizei economice, să contribuie la abordarea inegalităților în materie de sănătate și la promovarea echității și a solidarității prin intermediul acțiunilor din cadrul diferitelor obiective și prin încurajarea și facilitarea schimbului de bune practici.
- (11) În conformitate cu articolele 8 și 10 din TFUE, Uniunea promovează egalitatea de șanse dintre bărbați și femei și caută să combată discriminarea. Prin urmare, programul ar trebui să sprijine, în toate acțiunile sale, integrarea principiului egalității de gen și a obiectivelor privind nediscriminarea.
- (12) Pacienții trebuie să fie capacitați decizional, printre altele prin îmbunătățirea cunoștințelor lor în domeniul sănătății, pentru a-și gestiona sănătatea și asistența medicală în mod mai proactiv, a preveni starea de sănătate precară și a face alegeri în cunoștință de cauză. Transparența activităților și sistemelor de asistență medicală și disponibilitatea unor informații fiabile, din surse independente și ușor de utilizat pentru pacienți ar trebui să fie optimizate. Ar trebui să se furnizeze informații privind practicile din domeniul asistenței medicale prin reacțiile pacienților și comunicarea cu aceștia. Sprijinul pentru statele membre, organizațiile pacienților și părțile interesate este esențial și ar trebui să fie coordonat la nivelul Uniunii pentru a ajuta pacienții în mod eficient, în special, pe cei afectați de boli rare, pentru a beneficia de asistență medicală transfrontalieră.

⁽¹⁾ Decizia 1786/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 de adoptare a unui program de acțiune comunitară în domeniul sănătății publice (2003 - 2008) (JO L 271, 9.10.2002, p. 1).

⁽²⁾ Decizia nr. 1350/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de instituire a unui Al doilea program de acțiune comunitară în domeniul sănătății (2008 - 2013) (JO L 301, 20.11.2007, p. 3).

⁽³⁾ Concluziile Consiliului privind valorile și principiile comune ale sistemelor de sănătate din Uniunea Europeană (JO C 146, 22.6.2006, p. 1).

- (13) Reducerea poverii infecțiilor rezistente și a infecțiilor asociate asistenței medicale și garantarea disponibilității unor antimicrobiene eficace sunt esențiale pentru eficiența sistemelor medicale și pentru siguranța pacienților. Programul ar trebui să sprijine eforturile susținute de îmbunătățire a analizei pentru detectarea și prevenirea rezistenței la antimicrobiene și să îmbunătățească crearea de rețele între toți actorii din domeniul asistenței medicale, inclusiv din sectorul veterinar, în scopul abordării rezistenței la antimicrobiene.
- (14) În contextul îmbătrânirii populației, investițiile bine direcționate de promovare a sănătății și de prevenire a bolilor pot duce la creșterea numărului de „ani de viață sănătoasă” și, astfel, pot permite persoanelor în vârstă să se bucure de o viață sănătoasă și activă, pe măsură ce înaintază în vârstă. Bolile cronice sunt responsabile pentru mai mult de 80 % din mortalitatea prematură din Uniune. Programul ar trebui să identifice, să disemineze și să promoveze adoptarea bunelor practici bazate pe dovezi în cadrul măsurilor de promovare a sănătății și de prevenire a bolilor, eficace din punctul de vedere al costurilor, care să vizeze, în special, principalii factori de risc, și anume consumul de tutun, consumul de droguri, consumul dăunător de alcool și obiceiurile alimentare nesănătoase, obezitatea și absența activității fizice, precum și HIV/SIDA, tuberculoza și hepatita. O prevenire eficientă ar contribui la sporirea sustenabilității financiare a sistemelor de sănătate. Funcționând într-un cadru care să țină seama de factorii de gen, programul ar trebui să contribuie la prevenirea bolilor, în toate aspectele sale (prevenție primară, secundară și terțiară) și pe întreaga durată de viață a cetățenilor Uniunii, la promovarea sănătății și la favorizarea unor medii propice pentru un stil de viață sănătos, ținând seama de factori subiacenți de natură socială și de mediu, precum și de impactul anumitor handicapuri asupra sănătății.
- (15) Pentru reducerea la minimum a consecințelor pentru sănătatea publică ale amenințărilor transfrontaliere pentru sănătate prevăzute în Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, care ar putea varia de la contaminare în masă cauzată de substanțe chimice la pandemii, precum cele generate recent de E. coli, tulpina gripală H1N1 sau SRAS (sindromul respirator acut sever), sau a efectelor asupra sănătății generate de deplasările crescânde ale populației, programul ar trebui să contribuie la crearea și menținerea unor mecanisme și instrumente solide pentru a depista, evalua și gestiona amenințările transfrontaliere majore la adresa sănătății. Datorită naturii acestor amenințări, programul ar trebui să sprijine măsuri de sănătate publică coordonate la nivelul Uniunii pentru a aborda diferite aspecte ale amenințărilor transfrontaliere la adresa sănătății, pornind de la planificarea pregătirii și reacției, o evaluare a riscurilor solidă și fiabilă și un cadru solid de gestionare a riscurilor și a crizelor. În acest context, este important ca programul să beneficieze de complementaritate cu programul de activitate al Centrului European de prevenire și control al bolilor, înființat prin Regulamentul (CE) nr. 851/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾, în ceea ce privește combaterea bolilor transmisibile, precum și cu activitățile sprijinite în cadrul programelor Uniunii pentru cercetare și inovare. Ar trebui depuse eforturi deosebite pentru a asigura coerența și sinergiile între program și activitățile generale din domeniul sănătății desfășurate în cadrul altor programe și instrumente ale Uniunii, care vizează în special gripa, HIV/SIDA, tuberculoza și alte amenințări transfrontaliere la adresa sănătății din țări terțe.
- (16) Acțiunea din cadrul programului ar trebui să poată să acopere, de asemenea, amenințările transfrontaliere la adresa sănătății cauzate de incidente biologice și chimice și de schimbări de mediu și climatice. Astfel cum se precizează în Comunicarea Comisiei „Un buget pentru Europa 2020”, Comisia s-a angajat să integreze problematica schimbărilor climatice în programele de cheltuieli ale Uniunii și să direcționeze cel puțin 20 % din bugetul acesteia către obiectivele din domeniul climei. Cheltuielile aferente programului în cadrul obiectivului specific referitor la amenințările transfrontaliere grave la adresa sănătății ar trebui să contribuie într-un mod general la obiectivele menționate, prin abordarea amenințărilor la adresa sănătății asociate cu schimbările climatice. Comisia ar trebui să furnizeze informații privind cheltuielile legate de schimbările climatice din cadrul programului.
- (17) În conformitate cu articolul 114 din TFUE, ar trebui să se asigure un nivel înalt de protecție a sănătății în legislația adoptată de Uniune pentru instituirea și funcționarea pieței interne. În conformitate cu obiectivul menționat, programul ar trebui să depună eforturi speciale pentru a sprijini acțiunile care sunt necesare în conformitate cu obiectivele legislației Uniunii și care contribuie la acestea în domeniile bolilor transmisibile și a altor amenințări la adresa sănătății, țesuturilor și celulelor umane, sângelui, organelor umane, medicamentelor, dispozitivelor medicale, drepturilor pacienților în materie de servicii de sănătate transfrontaliere, precum și produselor din tutun și publicitatea la tutun.
- (18) Programul ar trebui să contribuie la luarea deciziilor pe bază de dovezi prin încurajarea unui sistem de informare și cunoaștere în materie de sănătate, ținând seama de activitățile relevante desfășurate de organizații internaționale, precum OMS și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare în Europa. Sistemul ar trebui să includă, printre altele, utilizarea instrumentelor existente și, după caz, dezvoltarea ulterioară a unor informații standardizate privind sănătatea și a unor instrumente standardizate pentru monitorizarea sănătății, colectarea și analiza datelor privind sănătatea, sprijinirea

⁽¹⁾ Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE (JO L 293, 5.11.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 851/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 de creare a unui Centru European de prevenire și control al bolilor (JO L 142, 30.4.2004, p. 1).

comitetelor științifice înființate în conformitate cu Decizia 2008/721/CE a Comisiei⁽¹⁾ și difuzarea pe scară largă a rezultatelor programului.

- (19) Politica Uniunii în domeniul sănătății care urmărește să completeze și să sprijine politicile naționale în domeniul sănătății, să încurajeze cooperarea între statele membre și să promoveze coordonarea între programele acestora. Schimbul de bune practici reprezintă un instrument esențial al respectivei politici. Acest schimb ar trebui să permită autorităților naționale să beneficieze de soluții eficiente elaborate în alte state membre, să reducă duplicarea eforturilor și să mărească rentabilitatea, promovând soluții inovatoare în domeniul sănătății. Prin urmare, programul ar trebui să se concentreze în principal pe cooperarea cu autoritățile competente responsabile cu sănătatea în statele membre și să stimuleze participarea mai largă a tuturor statelor membre, astfel cum se recomandă în evaluările programelor anterioare din domeniul sănătății. În special, statele membre care au un venit național brut (VNB) pe cap de locuitor sub 90 % din media Uniunii ar trebui încurajate în mod activ să participe la acțiuni cofinanțate de către autoritățile competente responsabile cu sănătatea publică în statele membre sau de către organismele mandatate de autoritățile competente respective. Aceste acțiuni ar trebui considerate ca având o utilitate excepțională și, în special, ca răspunzând obiectivului de a facilita participarea statelor membre al căror VNB pe cap de locuitor este sub 90 % din media Uniunii și de a încuraja o mai largă participare. De asemenea, ar trebui analizată posibilitatea acordării unui sprijin nefinanciar suplimentar adecvat pentru participarea statelor membre respective la astfel de acțiuni, de exemplu în ceea ce privește procesul de solicitare, transferul de cunoștințe și aplicarea cunoștințelor de specialitate.

- (20) Organismele neguvernamentale și părțile interesate din domeniul sănătății, în special organizațiile pacienților și asociațiile profesioniștilor din domeniul sănătății, joacă un rol important în furnizarea către Comisie a informațiilor și recomandărilor necesare pentru a pune în aplicare programul. Atunci când fac acest lucru, acestea ar putea solicita contribuții de la program care să le permită funcționarea. Acesta este motivul pentru care programul ar trebui să fie accesibil organismelor neguvernamentale și organizațiilor pacienților reprezentative care își desfășoară activitatea în domeniul sănătății publice, care joacă un rol efectiv în procesele de dialog civil la nivelul Uniunii, ca de exemplu participarea la grupurile consultative, și care contribuie în acest mod la urmărirea obiectivelor specifice ale programului.

- (21) Programul ar trebui să promoveze sinergii, evitând în același timp suprapunerea cu programele și acțiunile conexe ale Uniunii, prin promovarea, după caz, a adoptării descoperirilor revoluționare ce rezultă din domeniul cercetării în sectorul sănătății. Ar trebui să se utilizeze în mod corespunzător alte fonduri și programe

ale Uniunii, în special Programul-cadru pentru cercetare și inovare 2014-2020 (Orizont 2020), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și rezultatele acestuia, fondurile structurale, programul pentru ocuparea forței de muncă și inovare instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾, Fondul de solidaritate al Uniunii Europene stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1012/2002 al Consiliului⁽⁴⁾,

strategia Uniunii pentru sănătate și siguranță la locul de muncă (2007 - 2012), programul pentru competitivitatea întreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (COSME) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1287/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾ programul pentru mediu și politici climatice (LIFE) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1293/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾, programul privind consumatorii, programul „Justiție” instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1382/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁷⁾, programul comun de asistență pentru autonomie la domiciliu, programul pentru educație formare, tineret și sport (Erasmus+) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁸⁾, programul statistic european instituit prin Regulamentul (UE) nr. 99/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁹⁾, și parteneriatul european pentru inovare privind îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate, în cadrul activităților specifice fiecăruia dintre aceste programe.

- (22) În conformitate cu articolul 168 alineatul (3) din TFUE, Uniunea și statele membre favorizează cooperarea cu

⁽¹⁾ Decizia 2008/721/CE a Comisiei din 5 august 2008 de instituire a unei structuri consultative compuse din comitete științifice și experți în domeniul siguranței consumatorilor, al sănătății publice și al mediului și de abrogare a Deciziei 2004/210/CE (JO L 241, 10.9.2008, p. 21).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de stabilire a normelor de participare și diseminare pentru „Programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – „Orizont 2020” și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind Programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială („EaSI”) și de abrogare a Deciziei nr. 283/2010/UE de instituire a unui instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (JO L 347, 20.12.2013, p. 238).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene (JO L 311, 14.11.2002, p. 3).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1287/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program pentru competitivitatea întreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (COSME) (2014 – 2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1639/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 33).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1293/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind instituirea unui program pentru mediu și politici climatice (LIFE) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 614/2007 (JO L 347, 20.12.2013, p. 185).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1382/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a programului „Justiție” pentru perioada 2014 - 2020 (JO L 354, 28.12.2013, p. 73).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a acțiunii „Erasmus +”: Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a Deciziilor nr. 1719/2006/CE, nr. 1720/2006/CE și nr. 1298/2008 (JO L 347, 20.12.2013, p. 50).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 99/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind programul statistic european pentru perioada 2013 - 2017 (JO L 39, 9.2.2013, p. 12).

țările terțe și cu organizațiile internaționale competente în domeniul sănătății publice. Programul ar trebui, prin urmare, să fie deschis participării țărilor terțe, în special țărilor aderente, țărilor candidate și potențialelor țări candidate care beneficiază de o strategie de preaderare, țărilor din cadrul Asociației Europene de Liber Schimb (AELS)/Spațiului Economic European (SEE), țărilor învecinate și țărilor cărora li se aplică politica europeană de vecinătate (PEV), precum și altor țări, în conformitate cu condițiile prevăzute de orice acord bilateral sau multilateral relevant.

- (23) Ar trebui facilitate relații adecvate cu țările terțe care nu participă la program, pentru a contribui la realizarea obiectivelor programului, ținând seama de toate acordurile relevante dintre acele țări și Uniune. Aceasta ar presupune ca Uniunea să organizeze evenimente în domeniul sănătății sau ca țări terțe să desfășoare activități complementare celor finanțate prin intermediul programului în domenii de interes reciproc, dar nu ar trebui să presupună o contribuție financiară în cadrul programului.
- (24) Pentru a maximiza eficacitatea și eficiența acțiunilor la nivelul Uniunii și la nivel internațional, precum și în vederea punerii în aplicare a programului, ar trebui să fie intensificată cooperarea cu organizațiile internaționale relevante, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite și agențiile sale specializate, în special OMS, precum și cu Consiliul Europei și cu OCDE.
- (25) Programul ar trebui să se aplice pentru o perioadă de șapte ani, pentru a alinia durata acestuia cu cea a cadrului financiar multianual prevăzut în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽¹⁾. Prezentul regulament stabilește, pentru întreaga durată a programului, un pachet financiar care urmează să constituie principala valoare de referință pentru Parlamentul European și Consiliu în cadrul procedurii bugetare anuale, în sensul punctului 17 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽²⁾.
- (26) În conformitate cu articolul 54 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, prezentul regulament oferă temeiul juridic pentru acțiuni și pentru punerea în aplicare a programului.
- (27) Pentru a asigura continuitatea sprijinului financiar oferit în temeiul programului pentru funcționarea organismelor, Comisia ar trebui să poată lua în considerare, în

programul anual de activitate pentru anul 2014, costurile legate în mod direct de punerea în aplicare a activităților susținute pentru a fi eligibile pentru finanțare, chiar dacă acestea au fost acoperite de beneficiar anterior prezentării cererii de finanțare.

- (28) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament prin intermediul unor programe de activitate anuale, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (29) Programul ar trebui să fie pus în aplicare cu respectarea deplină a principiului transparenței. Creditele bugetare ar trebui distribuite în mod echilibrat între diferitele obiective ale programului, pe durata acestuia, ținând seama de avantajele previzibile ale acestora în ceea ce privește promovarea sănătății. Acțiunile corespunzătoare vizate de obiectivele specifice ale programului, cu o valoare adăugată clară pentru Uniune, ar trebui să fie selectate și finanțate în cadrul programului. Programele de activitate anuale ar trebui să stabilească, în special, criteriile esențiale de selecție aplicabile potențialilor beneficiari, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, pentru a se asigura că aceștia au capacitatea financiară și operațională de a întreprinde acțiuni finanțate în cadrul programului, precum și, dacă este cazul, dovezile cerute pentru a demonstra independența lor.
- (30) Valoarea și impactul programului ar trebui să fie monitorizate și evaluate periodic. Evaluarea sa ar trebui să țină seama de faptul că realizarea obiectivelor programului ar putea să necesite o perioadă de timp mai îndelungată decât durata sa. Pe durata programului, dar cel târziu până la 30 iunie 2017, ar trebui să fie întocmit un raport intermediar de evaluare a stadiului punerii în aplicare a priorităților tematice ale programului.
- (31) Pentru ca programul să beneficieze pe deplin de concluziile raportului intermediar de evaluare referitor la punerea în aplicare a acestuia și pentru a permite posibile adaptări necesare pentru atingerea obiectivelor sale, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în vederea eliminării oricărei priorități tematice prevăzute în prezentul regulament sau a includerii unor noi priorități tematice în prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează un act delegat, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și în mod corespunzător a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014 - 2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (32) Cooperarea dintre autoritățile naționale este esențială în ceea ce privește schimbul de informații cu potențialii solicitanți pentru a permite participarea echitabilă la program, precum și cunoștințele generate de program cu diferitele părți interesate din sectorul național al sănătății. Astfel, statele membre ar trebui să desemneze puncte centrale naționale în scopul de a sprijini respectivele activități.
- (33) În scopul aplicării regulamentului, Comisia ar trebui să consulte experții relevanți, inclusiv punctele centrale naționale.
- (34) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale pe tot parcursul ciclului cheltuielilor, care să includă prevenirea, detectarea și investigarea neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate în mod incorect și, dacă este cazul, sancțiuni.
- (35) Ar trebui să se asigure o tranziție între program și programul anterior pe care acesta îl înlocuiește, în special în ceea ce privește continuarea modalităților multianuale pentru gestionarea acestuia, cum ar fi finanțarea asistenței tehnice și administrative. Începând cu 1 ianuarie 2021, creditele pentru asistență tehnică și administrativă ar trebui să acopere, în cazul în care este necesar, cheltuielile legate de gestionarea acțiunilor care nu sunt finalizate până la sfârșitul anului 2020.
- (36) Deoarece obiectivele generale ale prezentului regulament, și anume cele de a veni în completare, de a sprijini și de a adăuga valoare politicilor statelor membre, de a îmbunătăți starea de sănătate a populației Uniunii și a reducerii inegalității în ceea ce privește sănătatea prin promovarea sănătății, încurajarea inovării în domeniul sănătății, sporirea durabilității sistemelor de sănătate și protejarea cetățenilor Uniunii de amenințările transfrontaliere grave la adresa sănătății nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre dar, aceste obiective, pentru motive care țin de amploarea și efectele prezentului regulament, pot să fie mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor menționate.
- (37) Prezentul regulament înlocuiește Decizia nr. 1350/2007/CE. Prin urmare, decizia respectivă ar trebui să fie abrogată.
- (38) Este oportun să se asigure o tranziție lină și continuă între programul anterior din domeniul sănătății (2008 - 2013) și prezentul program și să se alinieze durata prezentului program cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului. Prin urmare, prezentul program ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Instituirea programului

Prezentul regulament instituie cel de al treilea program multianual de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020 (denumit în continuare „programul”).

Articolul 2

Obiective generale

Obiectivele generale ale programului sunt acelea de a veni în completare, de a sprijini și de a adăuga valoare politicilor statelor membre, de a îmbunătăți starea de sănătate a cetățenilor Uniunii și a reducerii inegalității în ceea ce privește sănătatea prin promovarea sănătății, încurajarea inovării în domeniul sănătății, sporirea durabilității sistemelor de sănătate și protejarea cetățenilor Uniunii de amenințările transfrontaliere grave la adresa sănătății.

CAPITOLUL II

OBIECTIVE ȘI ACȚIUNI

Articolul 3

Obiective și indicatori specifici

Obiectivele generale menționate la articolul 2 se realizează prin intermediul următoarelor obiective specifice:

- (1) Pentru promovarea sănătății, prevenirea bolilor, favorizarea unor medii propice pentru un stil de viață sănătos: identificarea, diseminarea și promovarea acceptării bunelor practici bazate pe dovezi în măsurile de promovare a sănătății și de prevenire a bolilor, eficace din punctul de vedere al costurilor, vizând, în special, principalii factori de risc legați de stilul de viață, punându-se accentul pe valoarea adăugată pentru Uniune.

Acest obiectiv este evaluat în special prin creșterea numărului statelor membre implicate în promovarea unei stări bune de sănătate și prevenirea bolilor, utilizând bunele practici bazate pe dovezi prin acțiuni și măsuri luate la nivelul corespunzător în statele membre.

- (2) Pentru a proteja cetățenii Uniunii de amenințările transfrontaliere grave la adresa sănătății: identificarea și elaborarea de abordări coerente și promovarea punerii în aplicare a acestora pentru o mai bună pregătire și coordonare în cazul unor urgențe în domeniul sănătății.

Acest obiectiv este evaluat în special prin creșterea numărului statelor membre care integrează abordările coerente elaborate în conceperea propriilor planuri de pregătire.

- (3) Pentru a sprijini consolidarea capacităților în materie de sănătate publică și pentru a contribui la sisteme de sănătate inovatoare, eficiente și sustenabile: identificarea și dezvoltarea unor mecanisme și instrumente la nivelul Uniunii pentru a aborda deficitul de resurse, atât umane, cât și financiare, și facilitarea adoptării voluntare a inovațiilor în intervențiile în materie de sănătate publică și în strategiile de prevenire.

Acest obiectiv este evaluat în special prin creșterea numărului de recomandări formulate și de state membre care utilizează instrumentele și mecanismele identificate pentru a contribui la obținerea de rezultate eficiente în sistemele de sănătate respective.

- (4) Pentru a spori accesul la asistență medicală mai bună și mai sigură pentru cetățenii Uniunii: sporirea accesului la cunoștințele de specialitate și informațiile medicale corespunzătoare unor afecțiuni specifice dincolo de frontierele naționale, facilitarea aplicării rezultatelor cercetării și elaborarea de instrumente pentru ameliorarea calității asistenței medicale și a siguranței pacienților, printre altele prin acțiuni care să contribuie la sporirea cunoștințelor lor în domeniul sănătății.

Acest obiectiv este evaluat în special prin creșterea numărului rețelelor europene de referință instituite în conformitate cu Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ (denumite în continuare „rețele europene de referință”), prin sporirea numărului furnizorilor de servicii medicale și a centrelor de expertiză care se alătură rețelelor europene de referință și prin sporirea numărului statelor membre care utilizează instrumentele elaborate.

Articolul 4

Acțiuni eligibile

Obiectivele specifice ale programului se realizează prin acțiunile în conformitate cu prioritățile tematice enumerate în anexa I și sunt puse în aplicare prin intermediul programelor de activitate anuale menționate la articolul 11.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 5

Finanțare

Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a programului pentru perioada 1 ianuarie 2014 - 31 decembrie 2020 este de 449 394 000 EUR, la prețurile actuale.

Creditele anuale sunt autorizate de către Parlamentul European și Consiliu, în limitele cadrului financiar multianual.

⁽¹⁾ Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (JO L 88, 4.4.2011, p. 45).

Articolul 6

Participarea țărilor terțe

Programul este deschis participării țărilor terțe, pe bază de cost, în special:

- (a) țărilor aderente, țărilor candidate și potențialilor candidați care beneficiază de o strategie de preaderare, în conformitate cu principiile generale și cu termenii și condițiile generale pentru participarea lor la programele Uniunii stabilite în acordurile-cadru respective, deciziile consiliului de asociere sau acorduri similare;
- (b) țărilor AELS/SEE în conformitate cu condițiile stabilite în acordul SEE;
- (c) țărilor învecinate și țărilor cărora li se aplică PEV în conformitate cu condițiile prevăzute de un acord bilateral sau multilateral relevant;
- (d) altor țări în conformitate cu condițiile prevăzute de un acord bilateral sau multilateral relevant.

Articolul 7

Forme de intervenție

- (1) În conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, contribuțiile financiare din partea Uniunii iau forma granturilor, a achizițiilor publice sau a oricăror alte forme de intervenție necesare pentru atingerea obiectivelor programului.

- (2) Se pot atribui granturi pentru a finanța:

- (a) acțiuni cu o valoare adăugată clară pentru Uniune cofinanțate de către autoritățile competente responsabile în domeniul sănătății din statele membre sau din țările terțe care participă la program în conformitate cu articolul 6 sau de către organismele din sectorul public și neguvernamentale, menționate la articolul 8 alineatul (1), acționând independent sau în rețea, mandatate de autoritățile competente respective;
- (b) acțiuni cu o valoare adăugată clară pentru Uniune prevăzută în mod explicit și justificată în mod corespunzător în programele de activitate anuale, cofinanțate de către alte organisme publice, neguvernamentale sau private, menționate la articolul 8 alineatul (1), inclusiv organizațiile internaționale active în domeniul sănătății și pentru cele din urmă, după caz, fără o cerere de propuneri anterioară;
- (c) funcționarea organismelor neguvernamentale, menționate la articolul 8 alineatul (2), în cazul în care este necesar sprijin financiar pentru realizarea unui sau mai multor obiective specifice ale programului.

- (3) Granturile acordate de Uniune nu depășesc 60 % din costurile eligibile pentru o acțiune referitoare la un obiectiv al programului sau pentru funcționarea unui organism neguvernamental. În cazuri de utilitate excepțională, contribuția din partea Uniunii poate fi de până la 80 % din costurile eligibile.

În ceea ce privește acțiunile menționate la alineatul (2) litera (a), se constată utilitate excepțională, printre altele, în:

- (a) cazurile în care cel puțin 30% din bugetul acțiunii propuse este alocat statelor membre al căror VNB pe cap de locuitor este mai mic de 90 % din media Uniunii; și
- (b) cazurile în care participă la acțiune organisme din cel puțin paisprezece state participante, din care cel puțin patru sunt țări al căror VNB pe cap de locuitor este mai mic de 90 % din media Uniunii.

(4) Prin derogare de la articolul 130 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și în cazurile justificate în mod corespunzător, Comisia poate lua în considerare, în programul de activitate anual pentru anul 2014, costurile legate direct de punerea în aplicare a acțiunilor sprijinite pentru a fi eligibile pentru finanțare începând cu 1 ianuarie 2014, chiar dacă au fost acoperite de către beneficiar anterior prezentării cererii pentru grant.

Articolul 8

Beneficiari eligibili pentru granturi

- (1) Granturile pentru acțiunile menționate la articolul 7 alineatul (2) literele (a) și (b) pot fi atribuite organizațiilor, autorităților publice, organismelor din sectorul public constituite în mod legal, în special instituțiilor de cercetare și de sănătate, universităților și instituțiilor de învățământ superior.
- (2) Granturile pentru funcționarea organismelor menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (c) pot fi atribuite organismelor care îndeplinesc toate criteriile următoare:
 - (a) sunt neguvernamentale, nu au scop lucrativ și nu fac obiectul unor conflicte de interese de natură industrială, comercială, profesională sau de altă natură;
 - (b) își desfășoară activitatea în domeniul sănătății publice, joacă un rol important în procesele de dialog civil la nivelul Uniunii și urmăresc cel puțin unul dintre obiectivele specifice ale programului;
 - (c) sunt active la nivelul Uniunii și în cel puțin jumătate din statele membre și asigură o acoperire geografică echilibrată a Uniunii.

Articolul 9

Asistența administrativă și tehnică

Pachetul financiar pentru program poate include și cheltuielile legate de activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare necesare pentru gestionarea programului și pentru atingerea obiectivelor sale, mai ales în ceea ce privește studiile, reuniunile, acțiunile de informare și comunicare, inclusiv comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii în măsura în care acestea sunt legate de obiectivele generale ale prezentului program, cheltuielile legate de rețelele IT care se concentrează pe schimbul de informații, precum și orice alt

tip de cheltuieli privind asistența tehnică și administrativă pe care le acoperă Comisia în contextul gestionării programului.

CAPITOLUL IV

PUNEREA ÎN APLICARE

Articolul 10

Modalități de punere în aplicare

Comisia este responsabilă pentru punerea în aplicare a programului în conformitate cu modulele de gestionare stabilite în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 11

Programe de activitate anuale

(1) Comisia pune în aplicare programul prin instituirea unor programe de activitate anuale în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și cu criteriile care figurează în anexa II la prezentul regulament.

(2) Comisia adoptă prin intermediul unor acte de punere în aplicare, programele de activitate anuale care prevăd în principal acțiunile care urmează să fie întreprinse, inclusiv alocarea orientativă a resurselor financiare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

(3) La punerea în aplicare a programului, Comisia, împreună cu statele membre, asigură respectarea tuturor dispozițiilor juridice relevante privind protecția datelor cu caracter personal și, după caz, introducerea unor mecanisme care să asigure confidențialitatea și siguranța unor asemenea date.

Articolul 12

Coerență și complementaritate cu alte politici

Comisia, în cooperare cu statele membre, asigură coerența și complementaritatea la nivel global între program și alte politici, instrumente și acțiuni ale Uniunii, inclusiv cele ale agențiilor relevante ale Uniunii.

Articolul 13

Monitorizarea, evaluarea și difuzarea rezultatelor

(1) Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, monitorizează punerea în aplicare a acțiunilor din cadrul programului în lumina obiectivelor și indicatorilor acestuia, inclusiv informațiile disponibile cu privire la valoarea cheltuielilor legate de schimbările climatice. Aceasta raportează în acest sens comitetului menționat la articolul 17 alineatul (1) și informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la acestea.

(2) La cererea Comisiei, statele membre transmit informațiile disponibile privind punerea în aplicare a programului și impactul acestuia. Astfel de cereri de informații sunt proporționale și evită orice obligații administrative suplimentare în sarcina statelor membre.

(3) La jumătatea duratei programului, dar cel târziu până la 30 iunie 2017, Comisia elaborează și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport intermediar de evaluare referitor la realizarea obiectivelor programului, stadiul punerii în aplicare a priorităților tematice prevăzute în anexa I, precum și eficiența utilizării resurselor și valoarea adăugată pentru Uniune a programului, în vederea unei decizii privind reînnoirea, modificarea sau suspendarea priorităților sale tematice. Raportul intermediar de evaluare abordează și simplificarea, coerența sa internă și externă a programului, menținerea relevanței tuturor obiectivelor, precum și contribuția acțiunilor la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 168 din TFUE. Raportul de evaluare ia în considerare rezultatele evaluării privind impactul pe termen lung al programului precedent.

În raportul intermediar de evaluare Comisia indică în special următoarele:

- (a) dacă una sau mai multe dintre prioritățile tematice enumerate în anexa I nu pot fi puse în aplicare și realizate în scopul obiectivelor programului pe durata rămasă până la încheierea programului;
- (b) dacă în evaluare au fost identificate una sau mai multe priorități tematice specifice, semnificative, care nu sunt enumerate în anexa I dar care au devenit necesare pentru îndeplinirea obiectivelor generale și specifice ale programului;
- (c) motivele care au condus la concluziile menționate la literele (a) și (b).

Impactul pe termen lung și sustenabilitatea rezultatelor programului sunt evaluate în perspectiva unei decizii privind posibila reînnoire, modificare sau suspendare a unui program ulterior.

(4) Comisia face publice rezultatele acțiunilor întreprinse în temeiul prezentului regulament și asigură difuzarea lor pe scară largă cu scopul de a contribui la îmbunătățirea stării de sănătate în Uniune.

Articolul 14

Acțiuni ulterioare raportului de evaluare la jumătatea perioadei

(1) În cazul în care raportul intermediar de evaluare indică faptul că una sau mai multe priorități tematice nu pot fi puse în aplicare și realizate în conformitate cu obiectivele programului și pe durata programului, Comisia este împuternicită să adopte, până la 31 august 2017, acte delegate în conformitate cu articolul 18, pentru a elimina prioritatea sau prioritățile tematice în cauză din anexa I. Un singur act delegat de

eliminare a una sau mai multe priorități tematice poate intra în vigoare în temeiul articolului 18 pe toată durata programului.

(2) În cazul în care raportul intermediar de evaluare identifică una sau mai multe priorități tematice specifice, semnificative, care nu sunt enumerate în anexa I dar care au devenit necesare pentru îndeplinirea obiectivelor generale și specifice ale programului, Comisia este împuternicită să adopte, până la 31 august 2017, acte delegate în conformitate cu articolul 18, pentru a adăuga prioritatea sau prioritățile tematice în cauză în anexa I. O prioritate tematică trebuie să fie realizabilă pe durata programului. Un singur act delegat care adaugă una sau mai multe priorități tematice poate intra în vigoare în temeiul articolului 18 pe toată durata programului.

(3) Orice asemenea eliminare sau adăugare a unor priorități tematice se efectuează în conformitate cu obiectivele generale și cu obiectivele specifice relevante ale programului.

Articolul 15

Punctele centrale naționale

Statele membre desemnează puncte centrale naționale care oferă asistență Comisiei în promovarea programului și, după caz, în difuzarea rezultatelor programului și a informațiilor disponibile privind impactul programului, astfel cum se menționează la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 16

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia ia măsuri adecvate pentru a garanta faptul că, atunci când acțiunile finanțate în temeiul prezentului regulament sunt puse în aplicare, interesele financiare ale Uniunii Europene sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și oricăror altor activități ilegale, prin verificări efective, iar în cazul în care se constată nereguli, prin sancțiuni administrative și financiare disuasive.

(2) Comisia sau reprezentanții săi și Curtea de Conturi au competența de a audita, pe baza documentelor și la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii în temeiul prezentului regulament.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁽²⁾, în scopul de a stabili dacă au existat acte de fraudă, de corupție sau orice alte activități

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu un acord sau o decizie de grant sau un contract finanțat în temeiul prezentului regulament.

(4) Fără a se aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile și deciziile de grant care rezultă din punerea în aplicare a prezentului regulament conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în limitele competențelor lor.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII PROCEDURALE

Articolul 17

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet, respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care comitetul nu emite un avis, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) paragraful al treilea din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 18

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actul delegat menționat la articolul 14 alineatele (1) și (2) se conferă Comisiei pe durata programului.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 14 alineatele (1) și (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată

ulterioară menționată în respectiva decizie. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 14 alineatele (1) și (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 19

Dispoziții tranzitorii

(1) Pachetul financiar pentru program poate acoperi, de asemenea, cheltuielile de asistență tehnică și administrativă necesare pentru asigurarea tranziției între program și măsurile adoptate în temeiul Deciziei nr. 1350/2007/CE.

(2) În cazul în care este necesar, creditele pot fi incluse în bugetul aferent perioadei de după anul 2020 pentru a acoperi cheltuielile prevăzute la articolul 9, astfel încât să se permită gestionarea acțiunilor nefinalizate până la 31 decembrie 2020.

Articolul 20

Abrogare

Decizia nr. 1350/2007/CE se abrogă începând cu 1 ianuarie 2014.

Articolul 21

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 martie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXA I

PRIORITĂȚI TEMATICE

1. **Promovarea sănătății, prevenirea bolilor și favorizarea unor medii propice pentru un stil de viață sănătos ținând seama de principiul „sănătății în toate politicile”**
 - 1.1. măsuri de promovare și de prevenire eficace din punctul de vedere al costurilor în concordanță, în special, cu strategiile Uniunii privind alcoolul și nutriția, inclusiv acțiuni în sprijinul schimbului de bune practici bazate pe dovezi care să abordeze factorii de risc precum consumul de tutun și fumatul pasiv, consumul dăunător de alcool, obiceiurile alimentare nesănătoase și sedentarismul, ținând seama de aspectele de sănătate publică ale factorilor subiacenți, precum cei de natură socială și de mediu, concentrându-se pe valoarea adăugată pentru Uniune;
 - 1.2. măsuri de completare a acțiunii statelor membre în vederea reducerii efectelor nocive ale drogurilor asupra sănătății, inclusiv prin informare și prevenire;
 - 1.3. sprijinirea unui răspuns eficace în ceea ce privește bolile transmisibile precum HIV/SIDA, tuberculoza și hepatita, prin identificarea, diseminarea și promovarea adoptării unor bune practici bazate pe dovezi pentru o prevenire, o diagnosticare, un tratament și o asistență eficace din punctul de vedere al costurilor;
 - 1.4. sprijinirea cooperării și a constituirii unor rețele în cadrul Uniunii în legătură cu prevenirea și ameliorarea reacției în cazul bolilor cronice, inclusiv cancerul, bolile asociate cu îmbătrânirea și bolile neurodegenerative, prin schimbul de cunoștințe și de bune practici și elaborarea de activități comune privind prevenirea, detectarea timpurie și gestionarea (inclusiv cunoștințele în domeniul sănătății și autogestionarea); continuarea activității deja realizate în domeniul cancerului, inclusiv prin acțiunile relevante propuse de Parteneriatul european privind combaterea cancerului;
 - 1.5. acțiunile necesare în conformitate cu legislația Uniunii sau care contribuie la punerea în aplicare a acesteia în domeniul produselor din tutun, a marketingului și publicității aferente acestora. Astfel de acțiuni pot include activități care urmăresc să asigure punerea în aplicare, aplicarea propriu-zisă, monitorizarea și revizuirea acestei legislații;
 - 1.6. promovarea unui sistem de informare și de cunoaștere în materie de sănătate pentru a contribui la luarea deciziilor pe bază de dovezi, inclusiv prin utilizarea instrumentelor existente și, după caz, prin dezvoltarea ulterioară a unor informații standardizate privind sănătatea și a unor instrumente standardizate destinate monitorizării sănătății, colectării și analizării datelor privind sănătatea și la difuzarea pe scară largă a rezultatelor programului.
2. **Protejarea cetățenilor Uniunii împotriva amenințărilor transfrontaliere grave la adresa sănătății**
 - 2.1. îmbunătățirea evaluării riscurilor și eliminarea lacunelor din capacitățile de evaluare a riscurilor prin furnizarea unor capacități suplimentare pentru expertiză științifică și determinarea situației actuale a evaluărilor;
 - 2.2. sprijinirea consolidării capacităților de luptă împotriva amenințărilor la adresa sănătății în statele membre, inclusiv, acolo unde este cazul, cooperarea cu țările vecine: elaborarea planificării pregătirii și reacției, ținând seama de inițiativele globale, componente ale planificării pregătirii generice și specifice, și asigurând coordonarea cu acestea, coordonarea reacției în domeniul sănătății publice, abordări neobligatorii privind vaccinarea; abordarea amenințărilor crescând la adresa sănătății generate de deplasările globale ale populației; elaborarea de ghiduri privind măsurile de protecție într-o situație de urgență, ghiduri privind informarea și ghiduri de bună practică; contribuirea la cadrul pentru un mecanism voluntar, inclusiv introducerea unei acoperiri vaccinale optime pentru a combate în mod efektiv reapariția unor boli infecțioase și pentru achiziții publice comune de mijloace medicale de contracarare; dezvoltarea unor strategii de comunicare coerente;
 - 2.3. acțiuni necesare în conformitate cu legislația Uniunii sau care contribuie la punerea în aplicare a acesteia în domeniul bolilor transmisibile și al altor amenințări la adresa sănătății, inclusiv cele cauzate de incidente biologice și chimice și schimbări de mediu și climatice. Astfel de acțiuni pot include activități care urmăresc să faciliteze punerea în aplicare, aplicarea propriu-zisă, monitorizarea și revizuirea acestei legislații;
 - 2.4. promovarea unui sistem de informare și de cunoaștere în materie de sănătate pentru a contribui la luarea deciziilor pe bază de dovezi, inclusiv prin utilizarea instrumentelor existente și, după caz, prin dezvoltarea ulterioară a unor informații standardizate privind sănătatea și a unor instrumente standardizate destinate monitorizării sănătății, colectării și analizării datelor privind sănătatea, precum și la difuzarea pe scară largă a rezultatelor programului.
3. **Contribuția la sisteme de sănătate inovatoare, eficiente și sustenabile**
 - 3.1. sprijinirea cooperării voluntare între statele membre privind evaluarea tehnologiei medicale în cadrul rețelei privind evaluarea tehnologiei medicale instituită prin Directiva 2011/24/UE. Facilitarea aplicării rezultatelor proiectelor de cercetare sprijinite în cadrul celui de-al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative (2007 - 2013), adoptat prin Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ și, pe termen lung, ale activităților care vor fi întreprinse prin programul cadru de cercetare și inovare (Orizont 2020);

⁽¹⁾ Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) (JO L 412, 30.12.2006, p. 1).

- 3.2. promovarea adopării voluntare a inovării în domeniul sănătății și al e-sănătății prin creșterea interoperabilității registrelor de pacienți și a altor aplicații de e-sănătate; sprijinirea cooperării privind e-sănătatea în Uniune, în special în ceea ce privește registrele și adoptarea de către profesioniști din domeniul sănătății. Aceasta va servi rețelei de voluntari privind e-sănătatea instituite prin Directiva 2011/24/UE;
- 3.3. sprijinirea sustenabilității forței de muncă din domeniul sănătății prin elaborarea de previziuni și planificări eficace privind forța de muncă în domeniul sănătății urmărind aspecte precum efectivul, egalitatea de gen, domeniul de activitate și măsura în care formările corespund competențelor necesare, inclusiv capacitatea de utilizare a noilor sisteme de informații și a altor tehnologii avansate, monitorizarea mobilității (în cadrul Uniunii) și a migrației profesioniștilor din domeniul sănătății, promovarea unor strategii eficiente de recrutare și de menținere și a dezvoltării capacităților, ținând cont în special de problematica dependenței și a îmbătrânirii populației;
- 3.4. oferirea de cunoștințe de specialitate statelor membre și schimbul de bune practici cu acestea pentru a le sprijini pe cele care inițiază reforme în sistemul de sănătate prin instituirea unui mecanism pentru punerea în comun a cunoștințelor de specialitate la nivelul Uniunii, pentru a oferi recomandări competente și bazate pe dovezi privind investițiile și inovarea efective și eficiente în domeniul sănătății publice și în sistemele de sănătate. Facilitarea aplicării rezultatelor proiectelor de cercetare sprijinite în cadrul celui de-al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative (2007 - 2013) și, pe termen lung, ale activităților care vor fi întreprinse prin programul cadru de cercetare și inovare pentru perioada 2014 - 2020 (Orizont 2020);
- 3.5. sprijinirea acțiunilor care abordează aspecte din domeniul sănătății în contextul îmbătrânirii societății, inclusiv a acțiunilor relevante propuse în cadrul Parteneriatului european pentru inovare privind îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate în cele trei teme ale sale: inovare în domeniul conștientizării, prevenirii și diagnosticării timpurii, inovare în domeniul tratamentului curativ și al asistenței și inovare pentru îmbătrânirea activă și o viață independentă;
- 3.6. acțiuni necesare în conformitate cu legislația Uniunii sau care contribuie la punerea în aplicare a acesteia în domeniul dispozitivelor medicale, al produselor medicale și al asistenței medicale transfrontaliere. Astfel de acțiuni pot include activități care urmăresc să faciliteze punerea în aplicare, aplicarea propriu-zisă, monitorizarea și revizuirea acestei legislații;
- 3.7. promovarea unui sistem de informare și de cunoaștere în materie de sănătate pentru a contribui la luarea deciziilor pe bază de dovezi, inclusiv prin utilizarea instrumentelor existente și, după caz, prin dezvoltarea ulterioară a unor informații standardizate privind sănătatea și a unor instrumente standardizate destinate monitorizării sănătății, colectării și analizării datelor privind sănătatea, precum și la difuzarea pe scară largă a rezultatelor programului și sprijinirea comitetelor științifice constituite în conformitate cu Decizia 2008/721/CE.
- 4. Facilitarea accesului la asistență medicală mai bună și mai sigură pentru cetățenii Uniunii**
- 4.1. sprijinirea instituirii unui sistem de rețele europene de referință pentru pacienții cu afecțiuni care necesită asistență medicală foarte specializată și o concentrare specială de resurse sau de cunoștințe de specialitate, precum în cazul bolilor rare, pe baza unor criterii stabilite în Directiva 2011/24/UE;
- 4.2. susținerea statelor membre, a organizațiilor pacienților și a părților interesate printr-o acțiune coordonată la nivelul Uniunii pentru a sprijini în mod efectiv pacienții afectați de boli rare. Aceasta include crearea unor rețele de referință (în conformitate cu punctul 4.1.), baze de date conținând informații și registre pentru bolile rare la nivelul Uniunii întocmite în baza unor criterii comune;
- 4.3. consolidarea colaborării privind siguranța pacienților și calitatea asistenței medicale, printre altele prin punerea în aplicare a Recomandării Consiliului din 9 iunie 2009 privind siguranța pacienților, inclusiv prevenirea și controlul infecțiilor asociate asistenței medicale⁽¹⁾; schimbul de bune practici privind sistemele de asigurare a calității; elaborarea de ghiduri și instrumente pentru a promova calitatea și siguranța pacienților; creșterea disponibilității informațiilor pentru pacienți privind siguranța și calitatea, îmbunătățirea feedback-ului și a interacțiunii între furnizorii de servicii de sănătate și pacienți;
- 4.4. în conformitate cu Planul de acțiune împotriva amenințărilor tot mai mari reprezentate de rezistența la antimicrobiene, îmbunătățirea utilizării prudente a agenților antimicrobieni și reducerea practicilor care duc la creșterea rezistenței la antimicrobiene, în special în spitale; promovarea prevenirii și a măsurilor de igienă eficace pentru a preveni și a controla infecțiile; reducerea poverii infecțiilor rezistente și a infecțiilor asociate asistenței medicale și garantarea disponibilității unor antimicrobiene eficace;
- 4.5. acțiuni necesare în conformitate cu legislația Uniunii sau care contribuie la punerea în aplicare a acesteia în domeniul țesuturilor și celulelor umane, sângelui, organelor umane, dispozitivelor medicale, medicamentelor și drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, respectând pe deplin competențele și opțiunile în materie de etică ale statelor membre în aceste domenii. Astfel de acțiuni pot include activități care urmăresc să faciliteze punerea în aplicare, aplicarea propriu-zisă, monitorizarea și revizuirea acestei legislații;
- 4.6. promovarea unui sistem de informare și de cunoaștere în materie de sănătate pentru a contribui la luarea deciziilor pe bază de dovezi, inclusiv prin utilizarea instrumentelor existente și, după caz, prin dezvoltarea ulterioară a unor informații standardizate privind sănătatea și a unor instrumente standardizate destinate monitorizării sănătății, colectării și analizării datelor privind sănătatea, precum și la difuzarea pe scară largă a rezultatelor programului.

⁽¹⁾ JO C 151, 3.7.2009, p. 1.

ANEXA II

CRITERII PENTRU STABILIREA PROGRAMELOR DE ACTIVITATE ANUALE

Programele de activitate anuale se stabilesc în conformitate cu următoarele criterii, pentru perioada de aplicare a programului:

- relevanța acțiunilor propuse pentru obiectivele prevăzute la articolele 2 și 3 și pentru prioritățile tematice prevăzute în anexa I, precum și pentru strategia UE „Împreună pentru sănătate”;
 - valoarea adăugată, pentru Uniune, a acțiunilor propuse, în conformitate cu prioritățile tematice prevăzute în anexa I;
 - relevanța acțiunilor propuse din punctul de vedere al sănătății publice, în ceea ce privește promovarea unei stări bune de sănătate și prevenirea bolilor, protejarea cetățenilor Uniunii împotriva amenințărilor la adresa sănătății și creșterea performanței sistemelor de sănătate;
 - relevanța acțiunilor propuse pentru sprijinirea punerii în aplicare a legislației Uniunii în domeniul sănătății;
 - relevanța acțiunilor propuse din punctul de vedere al acoperirii geografice;
 - echilibrarea repartizării resurselor bugetare între diferitele obiective ale programului, ținând seama de avantajele probabile pentru promovarea sănătății;
 - acoperirea în mod adecvat a priorităților tematice prevăzute în anexa I.
-

REGULAMENTUL (UE) NR. 283/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 11 martie 2014****privind o serie de orientări pentru rețelele transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații și de abrogare a Deciziei nr. 1336/97/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 172,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizele Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Rețelele și serviciile de telecomunicații se transformă din ce în ce mai mult în infrastructuri bazate pe internet, rețelele în bandă largă și serviciile digitale fiind strâns legate unele de celelalte. Internetul este pe cale să devină cea mai importantă platformă pentru comunicare, servicii, educație, participarea la viața socială și politică, conținutul cultural și afaceri. Prin urmare, disponibilitatea la nivel transeuropean a accesului generalizat, de mare viteză și sigur la internet și la servicii digitale de interes public este esențială pentru creșterea economică și socială, pentru competitivitate, pentru incluziunea socială, precum și pentru piața internă.
- (2) La 17 iunie 2010, Consiliul European a aprobat Comunicarea Comisiei din 26 august 2010 privind Agenda digitală pentru Europa, care urmărește trasarea unui parcurs în scopul de a exploata la maximum potențialul social și economic al tehnologiilor informației și comunicațiilor. Aceasta încearcă să stimuleze cererea și oferta de infrastructuri competitive pentru internet de mare

viteză și de servicii digitale disponibile via internet, în scopul avansării în direcția unei adevărate piețe unice digitale, care este esențială pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.

- (3) Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește condițiile, metodele și procedurile de acordare de asistență financiară din partea Uniunii pentru rețelele transeuropene din sectoarele infrastructurilor de transport, de telecomunicații și energetice. Având în vedere faptul că există provocări și oportunități similare în sectoarele vizate de Mecanismul pentru Interconectarea Europei (MIE), există un potențial semnificativ de exploatare a sinergiilor, inclusiv prin combinarea finanțării prin MIE cu alte surse de finanțare.

- (4) Este o realitate faptul că se utilizează un număr mare de servicii digitale transfrontaliere prin care se implementează schimburi între administrațiile publice europene în sprijinul politicilor Uniunii. La furnizarea de noi soluții, este important să se valorifice soluțiile existente implementate în contextul altor inițiative europene, să se evite duplicarea eforturilor și să se asigure coordonarea și alinierea abordărilor și soluțiilor utilizate în cadrul unor diverse inițiative și politici, cum ar fi, de exemplu, programul ISA instituit prin Decizia nr. 922/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, programul Fiscalis instituit prin Regulamentul nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾ și Orizont 2020 instituit prin Regulamentul nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾. În mod similar, este important ca soluțiile să respecte standardele internaționale și/sau europene asupra cărora s-a convenit sau specificațiile deschise de interoperabilitate, în special cele identificate în mod special de Comisie în conformitate cu Regulamentului

⁽¹⁾ Avizul din 22 februarie 2012 (JO C 143, 22.5.2012, p. 120) și avizul din 16 octombrie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 225, 27.7.2012, p. 211 și JO C 356, 5.12.2013, p. 116.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 martie 2014.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de înființare a Mecanismului Conectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).

⁽⁵⁾ Decizia nr. 922/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene (ISA) (JO L 260, 3.10.2009, p. 20)

⁽⁶⁾ Regulamentul nr. 1286/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a unui program de acțiune pentru a îmbunătăți funcționarea sistemelor de impozitare în Uniunea Europeană pentru perioada 2014-2020 (Fiscalis 2020) și de abrogare a Deciziei nr. 1482/2007/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 25).

⁽⁷⁾ Regulamentul nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104).

(UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, precum și alte specificații și orientări relevante, cum ar fi Cadrul european de interoperabilitate pentru serviciile publice europene (EIF).

- (5) Dezvoltarea rețelelor în bandă largă de mare viteză va beneficia de standardele tehnice europene. Pentru ca Uniunea să joace un rol central în industria telecomunicațiilor sunt necesare programe de cercetare și dezvoltare ale Uniunii și monitorizarea sporită a procedurilor de standardizare.
- (6) O serie de proiecte-pilot de anvergură derulate între statele membre și cofinanțate prin Programul pentru competitivitate și inovație ⁽²⁾, cum ar fi PEPPOL, STORK, ePSOS, eCODEX sau SPOCS, au validat serviciile digitale transfrontaliere cheie în cadrul pieței interne, pe baza unor componente comune, care sunt în curs de a fi consolidate prin intermediul proiectului eSENS. Proiectele pilot respective au atins deja nivelul de maturitate necesar pentru dezvoltare sau vor ajunge la acest nivel în viitorul apropiat. Proiectele existente de interes comun au demonstrat deja valoarea adăugată clară a acțiunilor la nivel european, cum ar fi în domeniul patrimoniului cultural (Europeana), al protecției copilului (Safer Internet), al securității sociale (EESSI), iar concomitent au fost propuse altele, cum ar fi în domeniul protecției consumatorilor (SOL).
- (7) În ceea ce privește infrastructurile de servicii digitale, componentele constituie o condiție prealabilă pentru alte infrastructuri de servicii digitale și, prin urmare, ar trebui să aibă prioritate față de acestea. Infrastructurile de servicii digitale ar trebui, printre altele, să creeze valoare adăugată europeană și să acopere nevoile dovedite. Acestea ar trebui să fie suficiente de mature pentru dezvoltare, din punct de vedere tehnic și operațional, fapt demonstrat în special prin proiecte-pilot de succes. Acestea ar trebui să aibă la bază un plan concret de sustenabilitate prin care să se asigure funcționarea pe termen mediu și lung a platformelor centrale de servicii dincolo de MIE. Prin urmare, asistența financiară în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie eliminată treptat în timp, ori de câte ori acest lucru este posibil, iar finanțarea din alte surse decât MIE ar trebui să fie mobilizată, dacă este cazul.
- (8) Este important să se finanțeze infrastructurile de servicii digitale care sunt necesare pentru îndeplinirea obligațiilor legale în temeiul dreptului Uniunii și/sau care sunt în curs

de dezvoltare sau care furnizează componente, cu impact potențial ridicat asupra dezvoltării de servicii publice paneuropene, astfel încât să fie sprijinite infrastructuri de servicii digitale multiple și, în timp, să se dezvolte treptat un ecosistem european de interoperabilitate. În acest context, obligații legale înseamnă dispoziții specifice prin care se impun fie dezvoltarea sau utilizarea de infrastructuri de servicii digitale, fie înregistrarea de rezultate care nu pot fi obținute decât prin intermediul unor infrastructuri de servicii digitale europene.

- (9) Europeana și Safer Internet for Children (Internet mai sigur pentru copii), ca infrastructuri de servicii digitale bine stabilite, ar trebui să beneficieze de prioritate la finanțare. În mod special, în primii ani ai cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 stabilit prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽³⁾, ar trebui asigurată continuitatea finanțărilor Uniunii pentru MIE din alte programe ale Uniunii pentru a permite furnizarea neîntreruptă și cu succes a serviciilor la nivelul prevăzut de actuala schemă de finanțare. La 10 mai 2012, Consiliul a subliniat importanța vitală a asigurării viabilității pe termen lung a proiectului Europeana, inclusiv în privința guvernanței și a finanțării ⁽⁴⁾.
- (10) Ar trebui să se asigure un mediu online sigur, favorabil incluziunii și pozitiv pentru copii și tineri. Funcționarea programului „Safer Internet” ar trebui asigurată după anul 2014 ca măsură esențială pentru protejarea și promovarea drepturilor copiilor în mediul online. Prin punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui sprijinită financiar implementarea Strategiei europene pentru un internet mai bun pentru copii la nivelul Uniunii, precum și la nivelul statelor membre, în special în ceea ce privește Centrele pentru un internet mai sigur (SIC) din statele membre. Activitățile SIC, inclusiv nodurile responsabile cu creșterea gradului de conștientizare și alte activități de sensibilizare, liniile telefonice de asistență pentru copii, părinți și personalul de îngrijire privind cele mai bune mijloace de utilizare a internetului de către copii, precum și liniile telefonice de urgență pentru denunțarea conținutului de pe internet legat de abuzul sexual asupra copiilor reprezintă un element esențial și o condiție prealabilă pentru reușita acestei strategii.
- (11) Un act juridic viitor al Uniunii privind identificarea electronică și serviciile de asigurare a încrederii pentru tranzacțiile electronice pe piața internă urmează să stabilească cerințele și condițiile detaliate pentru recunoașterea reciprocă a elementelor-cheie, denumite în continuare componentele infrastructurilor de servicii digitale. Actul juridic respectiv urmează să acopere mai multe dintre componentele cele mai importante, precum identificarea electronică și semnătura electronică, ca parte a proiectelor de interes comun prezentate în anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

⁽²⁾ Decizia nr. 1639/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de instituire a unui program-cadru pentru inovație și competitivitate (2007 - 2013) (JO L 310, 9.11.2006, p. 15).

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014 - 2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

⁽⁴⁾ JO C 169, 15.6.2012, p. 5.

- (12) Infrastructurile de servicii digitale, implementate în conformitate cu Decizia 922/2009/CE, vor facilita interacțiunea electronică transfrontalieră și transsectorială dintre administrațiile publice europene. Acest lucru va permite, la rândul său, furnizarea de servicii esențiale, printre altele, în domenii precum identificarea electronică, autentificarea electronică și achizițiile publice electronice, interconectarea transfrontalieră a registrelor întreprinderilor, serviciile electronice de sănătate transfrontaliere și interoperabile, precum și cooperarea transfrontalieră privind securitatea cibernetică, contribuind astfel la piața unică digitală. O astfel de interacțiune între administrații se va realiza prin crearea și/sau perfecționarea platformelor centrale de servicii interoperabile, pe baza actualelor componente comune și/sau prin furnizarea de componente suplimentare necesare pentru dezvoltarea altor platforme centrale de servicii și a unor servicii generice asociate, care să asigure legătura între infrastructurile naționale și platformele centrale de servicii în vederea furnizării de servicii digitale transfrontaliere.
- (13) Statele membre ar trebui să încurajeze autoritățile locale și regionale să se implice pe deplin și în mod eficient în guvernanța infrastructurilor de servicii digitale și să se asigure că proiectele de interes comun referitoare la prestarea de servicii transfrontaliere de e-Guvernare iau în considerare recomandările EIF.
- (14) În rezoluția sa din 6 iulie 2011 intitulată „Banda largă europeană: o investiție într-un promotor digital al creșterii”⁽¹⁾, Parlamentul European a subliniat faptul că serviciile în bandă largă sunt esențiale pentru competitivitatea industriei Uniunii și contribuie semnificativ în Uniune la creșterea economică, la coeziunea socială și la crearea de locuri de muncă de calitate. Investițiile în tehnologiile de ultimă generație viabile sunt esențiale în cazul în care Uniunea se dorește leagănu în inovații, cunoștințelor și serviciilor.
- (15) O piață europeană cu aproape 500 de milioane de persoane conectate la banda largă de mare viteză ar putea să funcționeze ca vârf de lance pentru dezvoltarea pieței interne, creând o masă critică de utilizatori unică în lume, oferind tuturor regiunilor noi oportunități, dând fiecărui utilizator valoare adăugată și Uniunii capacitatea de a fi o economie de prim rang la nivel mondial, bazată pe cunoaștere. Dezvoltarea rapidă a rețelelor în bandă largă de mare viteză este esențială pentru dezvoltarea productivității Uniunii și pentru apariția de întreprinderi mici și nou înființate, care pot să devină lideri în diferite sectoare, cum ar fi sănătatea, producția și sectorul serviciilor.
- (16) Combinarea noilor oportunități în termeni de infrastructură cu serviciile noi, inovatoare și interoperabile ar trebui să genereze un cerc virtuos prin stimularea cererii tot mai mari de bandă largă de mare viteză, la care, în termeni comerciali, este recomandabil să se răspundă.
- (17) Agenda digitală pentru Europa prevede că, până în 2020, toți europenii ar trebui să aibă acces la internet cu viteze de peste 30 Mbps și cel puțin 50 % din gospodăriile europene ar trebui să se aboneze la conexiuni internet de peste 100 Mbps.
- (18) Având în vedere dezvoltarea rapidă a serviciilor și aplicațiilor digitale care necesită conexiuni internet din ce în ce mai rapide și evoluția rapidă a tehnologiilor de ultimă generație care permit acest lucru, este oportun să se ia în considerare, în contextul evaluării Agendei digitale pentru Europa, revizuirea obiectivelor privind banda largă pentru anul 2020, pentru a se asigura faptul că în Uniune există viteze în bandă largă competitive în raport cu alte economii din lume.
- (19) Unele dintre proiectele în bandă largă ar trebui să facă dovada unor ambiții mai mari, vizând viteze sporite, și să servească astfel drept proiecte-pilot pentru o conectivitate mai rapidă și drept modele cu potențial de multiplicare.
- (20) În rezoluția sa din 12 septembrie 2013 intitulată „Agenda digitală pentru creștere, mobilitate și ocuparea forței de muncă: e timpul să accelerăm”, Parlamentul European a subliniat faptul că un obiectiv revizuit și progresist al Agendei digitale pentru Europa pentru 2020 este conectarea tuturor gospodăriilor Uniunii la conexiuni în bandă largă care asigură 100 Mbps, iar 50 % dintre gospodării să aibă abonamente de minimum 1 Gbps.
- (21) Sectorul privat ar trebui să dețină rolul principal în extinderea și modernizarea rețelelor în bandă largă, fiind susținut de un cadru de reglementare favorabil investițiilor și competitiv. În cazul în care investițiile private se dovedesc insuficiente, statele membre ar trebui să depună eforturile necesare pentru a realiza obiectivele Agendei digitale pentru Europa. Asistența financiară publică pentru serviciile în bandă largă ar trebui limitată la programe sau inițiative orientate către proiecte care nu pot fi finanțate exclusiv de sectorul privat, astfel cum este confirmat în urma unei evaluări *ex ante* prin care sunt identificate disfuncționalități ale pieței sau situații investiționale sub nivelul optim, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO C 33 E, 5.2.2013, p. 89.

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

- (22) Instrumentele financiare pentru rețelele în bandă largă nu denaturează în mod nejustificat concurența, nu elimină investițiile private și nu descurajează investițiile din partea operatorilor privați. În special, acestea sunt în conformitate cu articolele 101, 102, 106 și 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și, dacă este cazul, cu orientările UE pentru aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul dezvoltării rapide a rețelilor în bandă largă.
- (23) Fondurile publice acordate pentru rețelele în bandă largă urmează să fie utilizate numai pentru infrastructurile care respectă dreptul aplicabil, în special dreptul concurenței, precum și obligațiile referitoare la acces conform Directivei 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾.
- (24) Întrucât resursele financiare disponibile în cadrul MIE sunt limitate, asistența financiară ar trebui să se concentreze asupra instituirii de mecanisme de finanțare la nivelul Uniunii pentru atragerea de investiții suplimentare, pentru promovarea unui efect de multiplicare și pentru facilitarea, în acest mod, a utilizării eficiente a fondurilor private și a altor fonduri publice pentru investiții. Această abordare permite contribuții din partea agenților economici și a actorilor instituționali care se situează cu mult peste nivelurile de finanțare direct eligibile prin MIE.
- (25) Având în vedere resursele financiare limitate în cadrul MIE și pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a infrastructurilor de servicii digitale, alocarea bugetară totală pentru serviciile în bandă largă nu ar trebui să depășească cuantumul minim necesar pentru stabilirea unei intervenții eficiente din punctul de vedere al costurilor, care ar trebui determinat prin intermediul unei evaluări *ex-ante*, ținând seama, printre altele, de tipul de instrumente financiare avute în vedere, de potențialul efect de pârghie pentru portofoliul minim de proiecte eficiente și de condițiile de pe piață.
- (26) Sprijinul din partea MIE pentru dezvoltarea conexiunilor în bandă largă ar trebui să completeze asistența acordată în cadrul altor programe și inițiative ale Uniunii, inclusiv în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene (denumite în continuare „fondurile ESI”), în cazurile în care o evaluare *ex ante* identifică disfuncționalități ale pieței sau situații de investiții sub nivelul optim și în cazurile în care autoritățile de management au decis astfel. Asistența financiară prin intermediul MIE pentru dezvoltarea conexiunilor în bandă largă ar trebui să contribuie la eforturile depuse de statele membre, atât direct, cât și prin asigurarea unui vehicul de investiții pentru contribuții voluntare, restricționate, provenite din alte surse, inclusiv din cadrul fondurilor ESI, permițând astfel statelor membre să profite de know-how-ul și de economiile de scară ale mecanismelor gestionate de Uniune în vederea creșterii eficienței cheltuielilor publice.
- (27) Pentru a garanta cel mai bun raport calitate-preț și ținând seama de resursele limitate, finanțarea prin MIE ar trebui să fie disponibilă pentru proiecte care se bazează pe tehnologia cea mai adecvată pentru proiectul respectiv, care pot contribui la stimularea modelelor de afaceri inovatoare și care demonstrează un potențial ridicat de multiplicare. În cazul în care proiectele sunt finanțate prin intermediul unor contribuții voluntare în cadrul MIE, precum cele din fondurile ESI și sau prin finanțări naționale sau regionale, criteriile de eligibilitate ar trebui să fie mai flexibile și să țină seama de situația specifică și de condițiile din domeniile pe care finanțarea în cauză este menită să le sprijine.
- (28) Uniunea poate acorda sprijin pentru dezvoltarea rețelilor în bandă largă care contribuie la realizarea obiectivelor Agendei digitale pentru Europa, în toate tipurile de zone. Reducerea decalajului digital și creșterea incluziunii digitale reprezintă obiective importante în cadrul Agendei digitale pentru Europa. Prin urmare, toate acțiunile Uniunii în domeniul serviciilor în bandă largă ar trebui să vizeze necesitățile speciale ale zonelor suburbane, rurale și, în special, ale zonelor slab populate și ale regiunilor mai puțin dezvoltate, care este necesar să fie deservite cu conexiuni. Acestea includ dezvoltarea rețelilor în bandă largă pentru a face legătura între regiuni insulare, fără ieșire la mare, montane, îndepărtate și periferice, inclusiv statele membre insulare, și regiunile centrale ale Uniunii și/sau acțiuni pentru a ameliora fiabilitatea sau performanțele legăturilor între aceste regiuni și regiunile centrale ale Uniunii.
- (29) În vederea finalizării pieței unice digitale, ar trebui încurajată compatibilitatea între MIE și acțiunile naționale și regionale privind banda largă.
- (30) La punerea în aplicare a prezentului regulament, formele de asistență financiară ar trebui să fie adaptate caracteristicilor acțiunilor în cauză. Astfel, în domeniul infrastructurilor de servicii digitale, platformele centrale de servicii, care nu pot fi finanțate din alte surse, ar trebui să reprezinte o prioritate pentru finanțarea sub formă de achiziții publice sau, în mod excepțional, de granturi, în timp ce pentru serviciile generice ar trebui să se acorde doar asistență financiară limitată prin intermediul MIE. În plus, orice asistență financiară prin intermediul MIE ar trebui să urmărească utilizarea eficientă a fondurilor Uniunii și, prin urmare, rețelele în bandă largă ar trebui să fie sprijinite prin instrumente financiare care asigură un efect de pârghie mai puternic în comparație cu granturile.
- (31) Intervenția în temeiul prezentului regulament ar trebui să aibă ca scop realizarea de sinergii și interoperabilitatea între diferitele proiecte de interes comun descrise în anexă, precum și cu alte infrastructuri, inclusiv infrastructurile de transport și energetice sprijinite de MIE, infrastructurile relevante de cercetare sprijinite, printre altele, de Orizont 2020 și infrastructurile relevante sprijinite de fondurile ESI, evitând, în același timp, duplicarea și sarcinile administrative nejustificate.
- ⁽¹⁾ Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) (JO L 108, 24.4.2002, p. 7).

- (32) Asistența financiară pentru proiectele de interes comun ar trebui să fie completată de acțiuni orizontale, inclusiv de asistență tehnică, măsuri de stimulare a cererii și coordonare, care ar trebui să urmărească maximizarea impactului intervenției Uniunii.
- (33) La angajarea de fonduri pentru intervenții în domeniul rețelilor în bandă largă, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de rezultatele evaluărilor instrumentelor financiare existente ale Uniunii.
- (34) Comisia ar trebui să fie sprijinită de un grup de experți alcătuit din reprezentanți ai tuturor statelor membre care ar trebui să fie consultat și să contribuie, între altele, la monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament, planificării, evaluării și la abordarea problemelor legate de implementare.
- (35) Grupul de experți ar trebui, de asemenea, să coopereze cu entitățile implicate în punerea în aplicare a prezentului regulament, precum autoritățile locale și regionale, furnizorii de acces la internet, administratorii rețelilor publice și producătorii de componente, precum și cu autoritățile naționale de reglementare și Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC), instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (36) Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 instituie Comitetul de coordonare al MIE, care este, de asemenea, un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Totodată, Regulamentul nr. 1316/2013 conferă Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu procedura de examinare, programe de lucru anuale și multianuale, inclusiv în sectorul telecomunicațiilor, acesta din urmă făcând obiectul prezentului regulament. În această privință, este important să se clarifice faptul că, atunci când discută chestiuni referitoare la prezentul regulament, mai ales proiecte de programe de lucru anuale și multianuale, statele membre ar trebui reprezentate în cadrul Comitetului de coordonare al MIE de experți din sectorul infrastructurii de telecomunicații.
- (37) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume dezvoltarea coordonată a rețelilor transeuropene în sectorul infrastructurii de telecomunicații, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere caracterul transfrontalier al infrastructurilor sprijinite și efectele asupra întregului teritoriu al Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii,

aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.

- (38) În vederea sprijinirii proiectelor de interes comun în sectoarele infrastructurilor de transport, telecomunicații și energetice, Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 stabilește condițiile, metodele și procedurile pentru furnizarea de asistență financiară din partea Uniunii pentru rețelele transeuropene. Regulamentul stabilește totodată defalcarea resurselor care urmează a fi puse la dispoziție în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013 în toate cele trei sectoare. Regulamentul nr. 1316/2013 se aplică de la 1 ianuarie 2014. Prin urmare, este oportun ca prezentul regulament să fie aliniat cu aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1316/2013 și a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1311/2013. În consecință, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014.
- (39) Decizia nr. 1336/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

- (1) Prezentul regulament stabilește orientări privind dezvoltarea în timp util și interoperabilitatea proiectelor de interes comun în domeniul rețelilor transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații.
- (2) În special, prezentul regulament prevede:
- (a) obiectivele și prioritățile operaționale ale proiectelor de interes comun;
- (b) identificarea proiectelor de interes comun;
- (c) criteriile potrivit cărora acțiunile care contribuie la proiectele de interes comun sunt declarate eligibile pentru asistență financiară din partea Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 în ceea ce privește dezvoltarea, punerea în aplicare, implementarea, interconectarea și interoperabilitatea acestora;
- (d) prioritățile pentru finanțarea proiectelor de interes comun.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 de instituire a Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) și a Oficiului (JO L 337, 18.12.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁾ Decizia nr. 1336/97/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1997 privind o serie de orientări pentru rețelele de telecomunicații transeuropene (JO L 183, 11.7.1997, p. 12).

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.
- (2) De asemenea, în sensul prezentului regulament și al Regulamentului (UE) nr. 1316/2013, se aplică următoarele definiții:
- (a) „infrastructură de telecomunicații” înseamnă rețele în bandă largă și infrastructuri de servicii digitale;
- (b) „infrastructuri de servicii digitale” înseamnă infrastructuri care permit furnizarea pe cale electronică a serviciilor în rețea, de regulă prin internet, care furnizează servicii interoperabile transeuropene de interes comun pentru cetățeni, întreprinderi și/sau autorități publice, și care sunt alcătuite din platforme centrale de servicii și din servicii generice;
- (c) „componente” înseamnă infrastructurile de bază de servicii digitale, care sunt elemente-cheie ce urmează să fie reutilizate în infrastructuri de servicii digitale mai complexe;
- (d) „platforme centrale de servicii” înseamnă noduri centrale de infrastructuri de servicii digitale care vizează asigurarea conectivității, a accesului și a interoperabilității la nivel transeuropean, și care sunt deschise statelor membre și pot fi deschise și altor entități;
- (e) „servicii generice” înseamnă serviciile de tip porți de conectare care asigură legătura între una sau mai multe infrastructuri naționale și platforma centrală (platformele centrale) de servicii;
- (f) „rețele în bandă largă” înseamnă rețele de acces cu fir și fără fir, infrastructuri auxiliare și rețele principale având capacitatea de a furniza conectivitate de foarte mare viteză;
- (g) „acțiuni orizontale” înseamnă studii și acțiuni de sprijinire a programelor astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele (6) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.

Articolul 3

Obiective

- (1) Proiectele de interes comun contribuie la realizarea obiectivelor generale menționate la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.
- (2) Pe lângă obiectivele generale, proiectele de interes comun urmăresc unul sau mai multe dintre următoarele obiective specifice:
- (a) creșterea economică și sprijinirea finalizării și funcționării pieței interne, în sprijinul competitivității economiei europene, inclusiv a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri);
- (b) îmbunătățirea vieții cotidiene a cetățenilor, a întreprinderilor și a autorităților publice la toate nivelurile prin promovarea rețelelor în bandă largă, a interconectării și a interoperabi-

lității rețelelor în bandă largă naționale, regionale și locale, precum și a accesului nediscriminatoriu la aceste rețele și a incluziunii digitale.

- (3) Următoarele priorități operaționale contribuie la realizarea obiectivelor menționate la alineatele (1) și (2):

- (a) interoperabilitatea, conectivitatea, dezvoltarea durabilă, operarea și modernizarea infrastructurilor de servicii digitale transeuropene, precum și coordonarea la nivel european;
- (b) fluxul eficient de investiții private și publice pentru a stimula dezvoltarea și modernizarea rețelelor în bandă largă, astfel încât să contribuie la atingerea obiectivelor în materie de bandă largă ale Agendei digitale pentru Europa.

Articolul 4

Proiecte de interes comun

- (1) Proiectele de interes comun trebuie, în special:
- (a) să vizeze crearea și/sau consolidarea platformelor centrale de servicii interoperabile și, ori de câte ori este posibil, compatibile pe plan internațional, însoțite de servicii generice pentru infrastructurile de servicii digitale;
- (b) să asigure vehicule eficiente de investiții în rețelele de bandă largă, să atragă noi categorii de investitori și de promotori de proiecte și să încurajeze reproductibilitatea proiectelor inovatoare și a modelelor de afaceri.
- (2) Proiectele de interes comun pot cuprinde întregul lor ciclu, inclusiv studiile de fezabilitate, punerea în aplicare, funcționarea și modernizarea continuă, coordonarea și evaluarea.
- (3) Proiectele de interes comun pot fi sprijinite prin acțiuni orizontale.
- (4) Proiectele de interes comun și acțiunile care contribuie la acestea sunt descrise în detaliu în anexă.

Articolul 5

Metode de intervenție

- (1) În domeniul infrastructurilor de servicii digitale, platformele centrale de servicii sunt implementate în principal de către Uniune, în timp ce serviciile generice sunt implementate de către părțile care se conectează la platforma centrală de servicii relevantă. Investițiile în rețelele în bandă largă sunt realizate predominant de sectorul privat, fiind susținute de un cadru de reglementare competitiv și favorabil investițiilor. Sprijinul public pentru rețelele în bandă largă este furnizat numai în cazul în care există disfuncționalități ale pieței sau o situație de investiții sub nivelul optim.
- (2) Statele membre și alte entități responsabile cu implementarea proiectelor de interes comun sau care contribuie la implementarea acestora sunt încurajate să ia măsurile necesare pentru a facilita implementarea proiectelor de interes comun.

Decizia finală cu privire la implementarea unui proiect de interes comun care se referă la teritoriul unui stat membru este luată după aprobarea respectivului stat membru.

(3) Acțiunile care contribuie la proiecte de interes comun care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 6 din prezentul regulament sunt eligibile pentru asistență financiară din partea Uniunii, în condițiile și prin instrumentele existente în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1316/2013. Asistența financiară este acordată în conformitate cu normele și procedurile relevante adoptate de Uniune, prioritățile de finanțare prevăzute la articolul 6 din prezentul regulament și disponibilitatea resurselor, ținând cont de nevoile specifice ale beneficiarilor.

(4) Acțiunile care contribuie la proiectele de interes comun în domeniul infrastructurilor de servicii digitale sunt sprijinite de:

(a) achiziții publice; și/sau

(b) granturi.

(5) Acțiunile care contribuie la proiectele de interes comun în domeniul infrastructurilor de servicii digitale sunt sprijinite de:

(a) instrumente financiare, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, care sunt deschise la contribuții suplimentare din partea altor sectoare ale MIE, a altor instrumente, programe și linii bugetare ale bugetului Uniunii, a statelor membre, inclusiv a autorităților locale și regionale, precum și a oricăror alți investitori, inclusiv a investitorilor privați, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013; și/sau

(b) instrumente financiare în combinație cu granturi din surse publice altele decât MIE, fie surse publice din cadrul Uniunii, fie surse publice naționale.

(6) Acțiunile orizontale sunt sprijinite de

(a) achiziții publice; și/sau

(b) granturi.

(7) Valoarea totală a bugetului alocat instrumentelor financiare pentru rețelele în bandă largă nu depășește valoarea minimă necesară pentru a stabili intervenții eficiente din punctul de vedere al costurilor, care este determinată pe baza evaluărilor ex-ante astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.

Această valoare este de 15 % din pachetul financiar pentru sectorul telecomunicațiilor menționat la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.

(8) Cel puțin o treime din proiectele privind banda largă care primesc asistență financiară în temeiul prezentului regulament vizează viteze de peste 100 Mbps.

(9) În urma raportului menționat la articolul 8 alineatul (6), Parlamentul European și Consiliul pot revizui, la propunerea

Comisiei, valoarea stabilită în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol și proporția proiectelor menționată la alineatul (3e) din prezentul articol.

(10) În cazul în care sprijinul din partea MIE completează fondurile ESI și alte forme de sprijin public direct, realizarea de sinergie între acțiunile MIE și sprijinul din partea fondurilor ESI poate fi stimulată prin utilizarea unui mecanism de coordonare adecvat.

Articolul 6

Criterii de eligibilitate și priorități de finanțare

(1) Pentru a fi eligibile pentru finanțare, acțiunile care contribuie la proiectele de interes comun în domeniul infrastructurilor de servicii digitale trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

(a) să aibă o maturitate suficientă pentru a fi dezvoltate, fapt demonstrat în special prin proiecte-pilot de succes în cadrul unor programe cum ar fi programele Uniunii legate de inovare și cercetare;

(b) să contribuie la politici și acțiuni ale Uniunii în sprijinul pieței interne;

(c) să creeze valoare adăugată europeană și să fie însoțite de o strategie și de planuri în vederea unei sustenabilități pe termen lung, dacă este cazul, prin surse de finanțare altele decât MIE, a căror calitate urmează să fie demonstrată printr-un studiu de fezabilitate și o analiză costuri-beneficii. Această strategie este actualizată atunci când este cazul;

(d) să fie în conformitate cu standardele internaționale și/sau europene sau cu specificații și orientări pentru interoperabilitate deschise, cum ar fi Cadrul european de interoperabilitate, și să valorifice soluțiile existente.

(2) Selectarea acțiunilor care contribuie la proiecte de interes comun în domeniul infrastructurilor de servicii digitale care urmează să fie finanțate în cadrul MIE, precum și a nivelului lor de finanțare se realizează ca parte a unui program de lucru anual menționează la articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.

(3) Prioritatea principală la finanțare se acordă componentelor care sunt esențiale pentru dezvoltarea, implementarea și operarea altor infrastructuri de servicii digitale, astfel cum sunt enumerate în secțiunea 1 punctul 1 din anexă, și care au perspective de utilizare care pot fi demonstrate.

(4) În al doilea rând, se acordă prioritate altor infrastructuri de servicii digitale care sprijină dreptul, politicile și programele Uniunii, astfel cum figurează în secțiunea 1 punctele (2) și (3) din anexă și, atunci când este posibil, care se bazează pe componente existente.

(5) Sprijinul pentru platforme centrale de servicii se acordă în mod prioritar față de serviciile generice.

(6) Pe baza obiectivelor prevăzute la articolul 3 din prezentul regulament, descrierea proiectelor de interes comun din anexa la prezentul regulament și, ținând seama de bugetul disponibil, programele de lucru anuale și multianuale menționate la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 pot stabili criterii de eligibilitate și priorități suplimentare în domeniul infrastructurilor de servicii digitale.

(7) Pentru a fi eligibile pentru finanțare, acțiunile care contribuie la proiectele de interes comun în domeniul rețelor în bandă largă trebuie să îndeplinească toate criteriile următoare:

(a) să aibă o contribuție semnificativă la realizarea obiectivelor Agendei digitale pentru Europa;

(b) să se afle în etape suficient de înaintate ale dezvoltării și elaborării proiectelor, care sunt susținute de mecanisme eficiente de implementare;

(c) să abordeze disfuncționalitățile pieței sau situațiile investiționale sub nivelul optim;

(d) să nu conducă la denaturări ale pieței sau să nu exercite presiuni în sensul eliminării investițiilor private;

(e) să utilizeze tehnologiile considerate cele mai potrivite pentru a răspunde nevoilor zonei geografice în cauză, ținând seama de factori geografici, sociali și economici, pe baza unor criterii obiective și în concordanță cu neutralitatea tehnologică;

(f) să dezvolte tehnologia cea mai adecvată pentru proiectul specific, propunând totodată un echilibru optim între tehnologiile de ultimă generație din punctul de vedere al capacității fluxului de date, al securității transmisiei, al rezistenței rețelei și al eficienței din punctul de vedere al costurilor;

(g) să prezinte un potențial ridicat de multiplicare și/sau să se bazeze pe modele de afaceri inovatoare.

(8) Criteriile menționate la alineatul (7) litera (g) din prezentul articol nu sunt obligatorii pentru proiectele finanțate din contribuții restricționate suplimentare furnizate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.

(9) Pentru a fi eligibile pentru finanțare, acțiunile orizontale îndeplinesc oricare dintre următoarele criterii:

(a) pregătesc sau sprijină acțiuni de implementare în cadrul dezvoltării, guvernării și abordării problemelor existente sau emergente în materie de implementare a acestora;

(b) creează cerere nouă de infrastructuri de servicii digitale.

Articolul 7

Cooperarea cu țări terțe și cu organizații internaționale

(1) Uniunea poate stabili contacte, discuta și realiza schimburi de informații și coopera cu autorități publice sau

cu orice altă organizație din țări terțe, în vederea îndeplinirii oricăror dintre obiectivele urmărite de prezentul regulament. Printre alte obiective, această cooperare își propune să promoveze interoperabilitatea între rețelele din domeniul infrastructurii de telecomunicații din Uniune și rețele similare din țări terțe.

(2) Țările din Asociația Europeană a Liberului Schimb (AELS) care sunt membre ale Spațiului Economic European (SEE) pot participa în sectorul din cadrul MIE care vizează infrastructura de telecomunicații în conformitate cu condițiile prevăzute în Acordul SEE.

(3) Prin derogare de la articolul 8 alineatul (3) și de la articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, țările aderente și țările candidate beneficiare ale unei strategii de preaderare pot participa la sectorul din cadrul MIE care vizează infrastructura de telecomunicații în conformitate cu acordurile semnate cu Uniunea.

(4) În sensul participării țărilor AELS, sectorul MIE care acoperă infrastructurile de telecomunicații MIE este considerat un program separat.

Articolul 8

Schimb de informații, monitorizare și raportare

(1) Pe baza informațiilor primite în temeiul articolului 22 paragraful al treilea din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, statele membre și Comisia fac schimb de informații și de bune practici referitoare la progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament. Acolo unde este cazul, statele membre implică autoritățile locale și regionale în acest proces. Comisia publică o evaluare anuală a acestor informații și o transmite Parlamentului European și Consiliului.

(2) Comisia consultă și este asistată de un grup de experți, format din câte un reprezentant al fiecărui stat membru. În special, grupul de experți asistă Comisia în ceea ce privește:

(a) monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament;

(b) examinarea planurilor naționale sau a strategiilor naționale, după caz;

(c) adoptarea de măsuri pentru a evalua implementarea programelor de lucru la nivel financiar și tehnic;

(d) abordarea problemelor existente sau care apar în implementarea proiectului;

(e) definirea de orientări strategice înainte de întocmirea programelor de lucru anuale și multianuale menționate la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013, acordând o atenție specială selectării și retragerii acțiunilor care contribuie la proiectele de interes comun, stabilirii defalcării bugetului, precum și revizuirii acestor programe de lucru.

(3) Grupul de experți poate analiza, de asemenea, orice alt aspect legat de dezvoltarea rețelilor transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații.

(4) Comisia informează grupul de experți cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a programelor de lucru anuale și multianuale menționate la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013.

(5) Grupul de experți cooperează cu entități implicate în planificarea, dezvoltarea și gestionarea rețelilor și serviciilor digitale, precum și cu alte părți interesate relevante.

Comisia și alte entități responsabile cu punerea în aplicare a prezentului regulament, cum ar fi Banca Europeană de Investiții, acordă o atenție specială observațiilor grupului de experți.

(6) Împreună cu evaluarea la jumătatea perioadei și cu evaluarea *ex post* a Regulamentului (UE) nr. 1316/2013 menționate la articolul 27 din respectivul regulament și cu ajutorul grupului de experți, Comisia publică un raport asupra progreselor înregistrate în privința punerii în aplicare a prezentului regulament. Respectivul raport este transmis Parlamentului European și Consiliului.

(7) Raportul prezintă o evaluare a progreselor înregistrate în elaborarea și punerea în aplicare a proiectelor de interes comun, inclusiv, după caz, întârzierile în punerea în aplicare și dificultățile întâlnite, precum și informații referitoare la angajamente și plăți.

(8) În raport, Comisia evaluează, de asemenea, măsura în care domeniul de aplicare al proiectelor de interes comun continuă să reflecte dezvoltările și inovațiile tehnologice, precum și evoluțiile în materie de reglementare sau evoluțiile economice și ale pieței și dacă, având în vedere aceste evoluții și necesitatea unei sustenabilități pe termen lung, finanțarea pentru orice proiect de interes comun care beneficiază de ajutor ar

trebui eliminată treptat sau furnizată din alte surse. În cazul proiectelor care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului, rapoartele respective includ o analiză a impactului asupra mediului, luând în considerare, dacă este cazul, necesitățile de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a acestora, precum și rezistența în caz de dezastre. Această evaluare poate fi realizată și în alte momente, când se consideră necesar.

(9) Realizarea obiectivelor specifice stabilite la articolul 3 se evaluează *ex post*, printre altele pe baza:

- (a) disponibilității infrastructurilor de servicii digitale, măsurată în funcție de numărul de state membre conectate la fiecare infrastructură de servicii digitale;
- (b) procentului de cetățeni și agenți economici care utilizează infrastructurile de servicii digitale și disponibilitatea transfrontalieră a acestor servicii;
- (c) volumului investițiilor atrase în domeniul serviciilor în bandă largă și efectul de pârgă în cazul proiectelor finanțate prin intermediul contribuțiilor din surse publice menționate la articolul 5 alineatul (5) litera (b).

Articolul 9

Abrogare

Decizia nr. 1336/97/CE se abrogă.

Articolul 10

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 martie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXĂ

PROIECTELE DE INTERES COMUN

SECȚIUNEA 1. INFRASTRUCTURI DE SERVICII DIGITALE

Intervențiile în domeniul infrastructurilor de servicii digitale se bazează în general pe o abordare într-o structură pe două niveluri: platformele centrale de servicii și serviciile generice. Platforma centrală de servicii este o condiție prealabilă pentru instituirea unei infrastructuri de servicii digitale.

Platformele centrale de servicii abordează nevoile în materie de interoperabilitate și securitate ale proiectelor de interes comun. Acestea sunt destinate să permită interacțiunea digitală dintre autoritățile publice și cetățeni, dintre autoritățile publice și întreprinderi și organizații, precum și dintre autoritățile publice din diferite state membre prin platforme de interacțiune standardizate, transfrontaliere și intuitive.

Infrastructurile de servicii digitale formate din componente constituie o condiție prealabilă pentru alte infrastructuri de servicii digitale și, prin urmare, are prioritate față de acestea. Serviciile generice asigură legătura cu platformele centrale de servicii și permit serviciilor naționale cu valoare adăugată să utilizeze platformele centrale de servicii. Acestea constituie puncte de tranzit între serviciile naționale și platformele centrale de servicii și permit autorităților publice naționale, precum și organizațiilor, întreprinderilor și/sau cetățenilor să acceseze platforma centrală de servicii pentru tranzacțiile lor transfrontaliere. Este necesar să se asigure calitatea serviciilor și sprijinul pentru părțile implicate în tranzacții transfrontaliere. Acestea trebuie să sprijine și stimuleze dezvoltarea unor platforme centrale de servicii.

Nu trebuie să se pună accentul exclusiv pe crearea de infrastructuri de servicii digitale și de servicii conexe, ci și pe guvernanta legată de funcționarea acestor platforme.

Noile platforme centrale de servicii trebuie să se bazeze în principal pe platformele existente și pe componentele acestora și/sau, în cazul în care este posibil, este necesar să se adauge componente noi.

1. Componentele identificate pentru a fi incluse în programele de lucru, sub rezerva articolului 6 alineatele (1) și (3), sunt următoarele:

- (a) identificarea electronică și autentificarea electronică: se referă la servicii care să permită recunoașterea și validarea transfrontalieră a identificării electronice și a semnăturii electronice.
- (b) transmisia electronică de documente: se referă la servicii care asigură transmisia transfrontalieră de documente electronice în condiții de securitate și trasabilitate.
- (c) traducerea automată: se referă la motoare de traducere automată și la resurse lingvistice specializate, inclusiv la instrumentele și interfețele de programare necesare pentru operarea de servicii digitale paneuropene într-un mediu multilingv.
- (d) sprijin pentru infrastructurile digitale critice: se referă la canale și platforme de comunicații destinate sporirii capacității legate de pregătire, de schimb de informații, de coordonare și de răspuns la amenințările cibernetice la nivelul întregii Uniuni.
- (e) facturarea electronică: se referă la servicii care permit schimbul electronic de facturi în condiții de siguranță.

2. Infrastructuri de servicii digitale solide identificate în mod special ca fiind eligibile pentru finanțare, care contribuie la o funcționare neîntreruptă, sub rezerva articolului 6 alineatul (1):

- (a) Accesul la resursele digitale din patrimoniul european. Aceasta se referă la platforma centrală de servicii bazată pe actualul portal Europeana. Platforma pune la dispoziție ghișeu de acces la fiecare articol din conținutul patrimoniului cultural European, un set de specificații ale interfeței pentru interacțiunea cu infrastructura (căutare și descărcare de date), suport pentru adaptarea metadatelor și pentru absorbția de conținut nou, precum și informații privind condițiile de reutilizare a conținutului accesibil prin infrastructură.
- (b) Infrastructura de servicii pentru un internet mai sigur. Aceasta se referă la platforma de dobândire, operare și întreținere a unor instalații informatice, baze de date și instrumente informatice comune, precum și la schimbul de bune practici destinate centrelor pentru un internet mai sigur (SIC) în statele membre. Sunt, de asemenea, incluse operațiuni de back-office pentru gestionarea denunțării conținutului pe internet legat de abuzuri sexuale asupra copiilor, precum și legătura cu autoritățile de poliție și organizațiile internaționale precum Interpol și, dacă este cazul, gestionarea eliminării acestui conținut de pe site-urile internet relevante. Acestea vor fi sprijinite de baze de date comune și de sisteme software comune. SIC și activitățile relevante ale acestora, precum liniile telefonice de asistență, liniile telefonice de urgență, nodurile responsabile cu creșterea gradului de conștientizare și alte activități de sensibilizare reprezintă elementul-cheie al infrastructurii pentru un internet mai sigur.

3. Alte infrastructuri de servicii digitale identificate ca fiind eligibile pentru finanțare, sub rezerva articolului 6 alineatul (1):

- (a) Servicii interoperabile transfrontaliere de achiziții publice electronice. Aceasta se referă la o serie de servicii care pot fi utilizate de furnizorii de servicii de achiziții publice electronice din sectorul public și din cel privat pentru crearea de platforme de achiziții publice electronice transfrontaliere. Această infrastructură va permite oricărei companii din Uniune să furnizeze răspunsuri în cadrul procedurilor de achiziții publice inițiate de orice autoritate contractantă sau entitate din orice stat membru, prin operațiuni corespunzătoare etapelor prealabile sau ulterioare atribuirii din cadrul achizițiilor publice electronice, care integrează funcții precum depunerea electronică a ofertelor, dosarul virtual al societăților, cataloage electronice, comenzi electronice și facturi electronice.
- (b) Servicii transfrontaliere interoperabile de e-Sănătate. Aceasta se referă la o platformă care face posibilă interacțiunea dintre cetățeni/pacienți și furnizorii de servicii de sănătate, transmisiile de date între instituții și între organizații sau comunicarea *inter pares* dintre cetățeni/pacienți și/sau profesioniști și instituții din domeniul sănătății. Serviciile cuprind accesul transfrontalier la fișe medicale în format electronic și la prescripții medicale electronice, precum și la servicii electronice la distanță pentru asistență medicală/asistență la domiciliu etc.
- (c) Platforma europeană pentru interconectarea registrelor europene ale comerțului. Aceasta se referă la o platformă care furnizează un set de instrumente și servicii centrale care vor permite registrelor comerțului din toate statele membre să facă schimb de informații referitoare la societățile comerciale înregistrate, la sucursalele acestora, la fuziunile și lichidările acestor societăți. De asemenea, aceasta va furniza un serviciu de căutare pentru mai multe țări și în mai multe limbi, destinat utilizatorilor care folosesc un ghișeu central de acces care poate fi accesat de pe portalul e-Justiție.
- (d) Accesul la informațiile reutilizabile din sectorul public. Aceasta se referă la o platformă pentru un ghișeu unic de acces la seturile de date multilingve (în limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii) deținute de organele publice din Uniune la nivel european, național, regional și local; instrumente de interogare și de vizualizare ale seturilor de date; garantarea în mod corespunzător a caracterului anonim și a existenței unei licențe și, dacă este cazul, a unui preț de publicare, redistribuire și reutilizare pentru seturile de date disponibile, inclusiv printr-o pistă de audit care înregistrează proveniența datelor.

Proceduri electronice de înființare și administrare a unei societăți în altă țară europeană. Acest serviciu va permite efectuarea electronică transfrontalieră a tuturor procedurilor administrative necesare, prin punctele de contact unice. Acest serviciu constituie o obligație în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹).

- (e) Servicii online interoperabile transfrontaliere. Aceasta se referă la platforme care facilitează interoperabilitatea și cooperarea între statele membre în domenii de interes comun, în special în vederea îmbunătățirii funcționării pieței interne, cum ar fi e-Justiție, care va permite accesul transfrontalier online al cetățenilor, al întreprinderilor, al organizațiilor și al practicienilor din domeniul dreptului la resurse/documente juridice și la proceduri judiciare, la soluționarea online a litigiilor (SOL), care va permite soluționarea online a litigiilor transfrontaliere dintre consumatori și comercianți și schimbul electronic de informații privind securitatea socială (EESSI), care va permite un schimb mai rapid și mai sigur de informații între organismele de securitate socială din Uniune.

SECȚIUNEA 2. REȚELE ÎN BANDĂ LARGĂ

1. Domeniul de aplicare al acțiunilor

Acțiunile constau, concret, într-una sau mai multe dintre următoarele componente:

- (a) dezvoltarea de infrastructuri fizice pasive, infrastructuri fizice active sau a combinației între cele două și elemente auxiliare de infrastructură, împreună cu serviciile necesare funcționării unor astfel de infrastructuri;
- (b) instalații și servicii asociate, precum cablarea clădirilor, antene, turnuri și alte structuri de sprijin, conducte, țevi, stâlpi, guri de acces și dulapuri;
- (c) după caz, sunt exploatate sinergiile potențiale între introducerea rețelelor în bandă largă și alte rețele de utilități (energie, transport, apă, canalizare etc.), în special cele conexe distribuției inteligente de energie.

2. Contribuția la realizarea obiectivelor Agendei digitale pentru Europa.

Toate proiectele care primesc asistență financiară în conformitate cu prezenta secțiune contribuie în mod semnificativ la realizarea obiectivelor Agendei digitale pentru Europa.

Acțiunile finanțate direct din partea Uniunii:

(¹) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

- (a) au la bază tehnologia cu fir sau fără fir, capabilă să asigure servicii în bandă largă de foarte mare viteză, răspunzând astfel cererii de aplicații care necesită o bandă largă de transmitere;
- (b) au la bază modele de afaceri inovatoare și/sau atrag noi categorii de promotori de proiecte sau noi categorii de investitori; sau
- (c) au un potențial ridicat de reproductibilitate, care le permite astfel realizarea unui impact mai larg asupra pieței, datorită efectului lor demonstrativ;
- (d) contribuie la reducerea decalajului digital, dacă este posibil;
- (e) respectă legislația aplicabilă, în special legislația în materie de concurență, precum și obligațiile referitoare la acces, conform Directivei 2002/19/CE.

Acțiunile finanțate din contribuții restricționate suplimentare furnizate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 introduc pe piață noi capacități semnificative în ceea ce privește disponibilitatea, capacitățile și vitezele serviciilor în bandă largă. Proiectele care oferă viteze de transmisie a datelor mai mici de 30 Mbps ar trebui să asigure, în timp, creșterea vitezelor la cel puțin 30 Mbps și, dacă este posibil, la 100 Mbps sau mai mult.

3. Evaluarea proiectului pentru stabilirea structurilor optime de finanțare

Punerea în aplicare a acțiunilor are la bază o evaluare cuprinzătoare a proiectului. O astfel de evaluare a proiectului ține seama, *inter alia*, de condițiile de piață, inclusiv de informații privind infrastructurile existente și/sau planificate, de obligațiile de reglementare privind promotorii de proiecte, precum și de strategiile comerciale și de marketing. În special, evaluarea proiectului stabilește dacă programul:

- (a) este necesar în vederea abordării disfuncționalităților pieței sau a situațiilor investiționale sub nivelul optim, care nu pot fi soluționate prin intermediul măsurilor de reglementare;
- (b) nu conduce la denaturări ale pieței și nu exercită presiuni în sensul eliminării investițiilor private.

Aceste criterii sunt stabilite în principal în funcție de potențialul de realizare a veniturilor, precum și de nivelul de risc asociat unui proiect și de tipul de zonă geografică acoperită de o acțiune.

4. Surse de finanțare

- (a) Proiectele de interes comun în domeniul benzii largi vor fi finanțate prin instrumente financiare. Bugetul alocat acestor instrumente trebuie să fie suficient, fără să depășească suma necesară pentru instituirea unei intervenții pe deplin operaționale și pentru realizarea unor dimensiuni minime eficiente ale instrumentelor.
- (b) Sub rezerva normelor din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, din Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 și din toate regulamentele relevante privind fondurile ESI, instrumentele financiare menționate la litera (a) pot fi combinate cu contribuții suplimentare din partea:
 - (i) altor sectoare din cadrul MIE;
 - (ii) altor instrumente, programe și linii bugetare ale bugetului Uniunii;
 - (iii) statelor membre, inclusiv autoritățile locale și regionale, care decid să contribuie cu resurse proprii sau cu resurse disponibile din fondurile ESI. Contribuțiile din partea fondurilor ESI vor fi restricționate din punct de vedere geografic pentru a se asigura că sunt cheltuite în cadrul unui stat membru sau al unei regiuni care furnizează o contribuție;
 - (iv) oricăror alți investitori, inclusiv investitori privați.
- (c) Instrumentele financiare menționate la literele (a) și (b) pot fi, de asemenea, combinate cu granturi din partea statelor membre, inclusiv din partea autorităților locale și regionale, care doresc să contribuie cu resursele proprii sau cu resurse disponibile din fondurile ESI, cu următoarele condiții:
 - (i) acțiunea în cauză îndeplinește toate criteriile pentru finanțare în temeiul prezentului regulament; și
 - (ii) au fost obținute aprobările relevante privind ajutoarele de stat.

SECȚIUNEA 3. ACȚIUNI ORIZONTALE

Dezvoltarea rețelelor transeuropene din domeniul infrastructurii de telecomunicații care va contribui la eliminarea blocajelor existente pe piața unică digitală este însoțită de studii și de acțiuni de sprijinire a programelor. Aceste acțiuni ar putea consta în:

- (a) asistență tehnică pentru pregătirea sau sprijinirea acțiunilor de punere în aplicare pentru dezvoltarea și guvernarea acestora și pentru abordarea problemelor existente sau emergente legate de punerea în aplicare; sau
- (b) acțiuni pentru crearea unei noi cereri sau crearea unei noi cereri pentru infrastructurile de servicii digitale.

Sprijinului acordat de Uniune în temeiul prezentului regulament este coordonat cu sprijinul din partea tuturor celorlalte surse disponibile, evitând suprapunerea infrastructurilor și prevenind dislocarea investițiilor private.

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 284/2014 AL CONSILIULUI

din 21 martie 2014

privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Având în vedere Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ⁽¹⁾, în special articolul 14 alineatul (1),

întrucât:

(1) La 17 martie 2014, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 269/2014.

(2) Având în vedere gravitatea situației, Consiliul consideră că și alte persoane ar trebui adăugate pe lista persoanelor

fizice și juridice, entităților și organismelor care fac obiectul măsurilor restrictive, prevăzută în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 269/2014.

(3) Prin urmare, anexa I la Regulamentul (UE) nr. 269/2014 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Persoanele care figurează pe lista din anexa la prezentul regulament se adaugă pe lista prevăzută în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 269/2014.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 martie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ JO L 78, 17.3.2014, p. 6.

ANEXĂ

Lista persoanelor fizice și juridice, entităților și organismelor menționată la articolul 1

	Nume	Date de identificare	Motive	Data includerii pe listă
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Născut la data de 21.12.1963, la Moscova	Viceprim-ministru al Federației Ruse. A solicitat public anexarea Crimeii.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	Născut la data de 1.1.1961, Zaporozhye, (RSS Ucraineană)	Consilier al președintelui Federației Ruse. A solicitat public anexarea Crimeii.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Născută la data de 7.4.1949, Shepetovka, Khmelnytskyi oblast (RSS Ucraineană)	Purtător de cuvânt al Consiliului federativ. La 1 martie 2014, Matviyenko a susținut public în cadrul Consiliului federativ desfășurarea de forțe ruse în Ucraina.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Născut la data de 27.10.1954, St Petersburg (fostul Leningrad)	Purtător de cuvânt al Dumei de Stat. A susținut public desfășurarea de forțe ruse în Ucraina. A susținut public tratatul de reunificare Rusia-Crimea și legea constituțională federală aferentă.	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Născut la data de 26.4.1954	Numit prin decret prezidențial, la 9 decembrie 2013, șef al agenției de presă „Rossiya Segodnya” a Federației Ruse. Figură centrală a propagandei guvernamentale în sprijinul desfășurării forțelor ruse în Ucraina.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Născut la data de 27.3.1963 Sevastopol, (RSS Ucraineană)	Comandant-adjunct al flotei Mării Negre, contraamiral. Responsabil de comanda forțelor ruse care au ocupat teritoriul suveran al Ucrainei.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Născut la data de 1.9.1956, Zaporozhye, (RSS Ucraineană)	Comandant-adjunct al flotei Mării Negre, contraamiral. Responsabil de comanda forțelor ruse care au ocupat teritoriul suveran al Ucrainei.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Născut la data de 21.9.1964, Solntsevo, Lipetsk	Apropiat al președintelui Federației Ruse. A fost unul dintre organizatorii procesului din Crimeea prin care comunitățile locale din Crimeea au fost mobilizate să orchestreze acțiuni de subminare a autorităților ucrainene din Crimeea.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	Președintele Comisiei electorale din Crimeea	Responsabil de gestionarea referendumului din Crimeea. Responsabil, în cadrul sistemului rus, de semnarea rezultatelor referendumului.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	Președintele Comisiei electorale din Sevastopol	Responsabil de gestionarea referendumului din Crimeea. Responsabil, în cadrul sistemului rus, de semnarea rezultatelor referendumului.	21.3.2014

	Nume	Date de identificare	Motive	Data includerii pe listă
11.	Gen. lt. Igor Turchenyuk	Comandantul forțelor ruse din Crimeea	Comandantul <i>de facto</i> al trupelor ruse desfășurate pe teren în Crimeea (pe care Rusia continuă să le numească oficial „miliții locale de autoapărare”).	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	Deputat al Dumei de Stat	Inițitoare și cosusținătoare a propunerilor legislative recente din Rusia, care ar fi permis regiunilor altor țări să se unească cu Rusia fără acordul prealabil al autorităților lor centrale.	21.3.2014

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI 2014/151/PESC

din 21 martie 2014

privind punerea în aplicare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 alineatul (2),

având în vedere Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

(1) La 17 martie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/145/PESC.

(2) Având în vedere gravitatea situației, Consiliul consideră că ar trebui adăugate și alte persoane pe lista persoanelor, entităților și organismelor care fac obiectul măsurilor restrictive, prevăzută în anexa la Decizia 2014/145/PESC.

(3) Prin urmare, anexa la Decizia 2014/145/PESC ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Persoanele enumerate în anexa la prezenta decizie se adaugă pe lista prevăzută în anexa la Decizia 2014/145/PESC.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 21 martie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ JO L 78, 17.3.2014, p. 16.

ANEXĂ

Lista persoanelor, entităților și organismelor menționată la articolul 1

	Nume	Date de identificare	Motive	Data includerii pe listă
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Născut la data de 21.12.1963, la Moscova	Viceprim-ministru al Federației Ruse. A solicitat public anexarea Crimeii.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	Născut la data de 1.1.1961, Zaporozhye, (RSS Ucraineană)	Consilier al președintelui Federației Ruse. A solicitat public anexarea Crimeii.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Născută la data de 7.4.1949, Shepetovka, Khmelnytskyi oblast (RSS Ucraineană)	Purtător de cuvânt al Consiliului federativ. La 1 martie 2014, Matviyenko a susținut public în cadrul Consiliului federativ desfășurarea de forțe ruse în Ucraina.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Născut la data de 27.10.1954, St Petersburg (fostul Leningrad)	Purtător de cuvânt al Dumei de Stat. A susținut public desfășurarea de forțe ruse în Ucraina. A susținut public tratatul de reunificare Rusia-Crimea și legea constituțională federală aferentă.	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Născut la data de 26.4.1954	Numit prin decret prezidențial, la 9 decembrie 2013, șef al agenției de presă „Rossiya Segodnya” a Federației Ruse. Figură centrală a propagandei guvernamentale în sprijinul desfășurării forțelor ruse în Ucraina.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Născut la data de 27.3.1963 Sevastopol, (RSS Ucraineană)	Comandant-adjunct al flotei Mării Negre, contraamiral. Responsabil de comanda forțelor ruse care au ocupat teritoriul suveran al Ucrainei.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Născut la data de 1.9.1956, Zaporozhye, (RSS Ucraineană)	Comandant-adjunct al flotei Mării Negre, contraamiral. Responsabil de comanda forțelor ruse care au ocupat teritoriul suveran al Ucrainei.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Născut la data de 21.9.1964, Solntsevo, Lipetsk	Apropiat al președintelui Federației Ruse. A fost unul dintre organizatorii procesului din Crimeea prin care comunitățile locale din Crimeea au fost mobilizate să orchestreze acțiuni de subminare a autorităților ucrainene din Crimeea.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	Președintele Comisiei electorale din Crimeea	Responsabil de gestionarea referendumului din Crimeea. Responsabil, în cadrul sistemului rus, de semnarea rezultatelor referendumului.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	Președintele Comisiei electorale din Sevastopol	Responsabil de gestionarea referendumului din Crimeea. Responsabil, în cadrul sistemului rus, de semnarea rezultatelor referendumului.	21.3.2014

	Nume	Date de identificare	Motive	Data includerii pe listă
11.	Gen. lt. Igor Turchenyuk	Comandantul forțelor ruse din Crimeea	Comandantul <i>de facto</i> al trupelor ruse desfășurate pe teren în Crimeea (pe care Rusia continuă să le numească oficial „miliții locale de autoapărare”).	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	Deputat al Dumei de Stat	Inițitoare și cosuștinătoare a propunerilor legislative recente din Rusia, care ar fi permis regiunilor altor țări să se unească cu Rusia fără acordul prealabil al autorităților lor centrale.	21.3.2014

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO